

رواية توهان عاشقة كاملة

الرواية بقلم الكاتبة سو احمد

تم تحويل الرواية الي pdf بواسطة موقع

ايجي فور تريندس

Egy4trends.com

Egy4trends.blogspot.com

تعريف الشخصيات

فريد: شاب يبلغ من العمر ٣٢ عام يملك

قدر كبير من الوسامه تخرج من كليه

التجاره ثم مسك اداره محلات الانتيكات
اليديويه ويحب مهنته بشده ويملك عدد
محلات فى شارع المعز التى ورثها عن والده
متزوج من ابنه شريكه والده
وانه تمم الزيجه لاجل والده لانه كان فى اخر
ايامه ومات بعد زواجه بشهرين

شيرى : زوجه فريد تزوجته بعد خلاصها من
الكلية مباشرة تملك من العمر ٢٧ تزوجت
فريد لاجل وسامته وماله ولانه ابن شريك
والدها

سناء: والده فريد تملك من العمر ٥٠ عام
سيده طيبه القلب تملك جمال مصرى
اصيل اغلى شى عندها اولادها
و امنيه حياتها ترى احفادها قبل الموت

فرح: اخت فرید الصغیره دلوعه العیله
تعب فرید بشده تملك من العمر ۲۰ عام
وتعب فرید والدها ولیس اباها

فادی : احو فرید توام فرح یحب احوه بشده
ویمتلك من العمر ۲۰ عام

سعد : عم فرید یحبه بشده مثل
ولده ویملك من العمر ۵۲ عام ولدیة ولد
وابنه وزوجته متوفاه

شریف : ابن سعد ای ابن عم فرید یملك
من العمر ۳۰ عام تخرج من کلیه الطب
قسم جراحه ویعمل فی مستشفی الحیاة
متزوج و یعشق زوجته ولدیة ابنة تسمى
زینة تبلغ من العمر ۳ سنوات +

ملك : زوجه شريف تحبه بشده تعرفت عليه
في عمله حيث شريف كان يفعل لوالدتها
عمليه تبلغ من العمر ٢٧ عام

ريم: فتاه طيبه تبلغ من العمر ٢٥ عام تعمل
ممرضه لدى شريف في المستشفى
تملك قدر كبير من الجمال يكفى عيونها
الخضراء وبعض النمش في وجهها
ولها شعر اسود ناعم لكن مموج بعض
الشى ولكنها تخفيه دائما تحت حجابها
زياد: اخو ريم الصغير من الام توفتها الله
وهى تلهه ويملك من العمر ٥ اعوام

سيد : كان زوج ام ريم و ابو زياد رجل سى
السمعه يملك من العمر ٥٥ عام
ياخذ مال ريم الذى تعمل به ليصرفه على
الشراب المحرم و يضايق ريم بنظارتته

المقززه

البارت الاول

اشرقت الشمس معلنه عن بدايه يوم جديد ا
ستيقظ فريد على اثرها ثم نظر في الساعه و
جدها التاسعه صباحا
نظر لزوجته التى تغط في نوم عميق كعادتها
ثم قام ودخل الحمام
وتؤضاً وصلى فرده
قلقت شيرى من نومها وجدت زوجها ينهى
صلاته

شيرى بنوم: انتا هتنزل

فريد: اها الساعه ٩:٣٠ عشان هعدى على مام

|

شيرى : طيب اقفل الشباك ده قبل ما تنزل

وسيب فلوس

فرید بتنہیدہ : فلوس تانی حاضر بس اعملی
حسابك ديه اخر فلوس هتاخديها الاسبوع ده
ثم نظر لها وجدها غطت في نوم عمق تانيه ت
نهد ثم اخذ اشياءه ونزل

طرق فرید منزل ولدته
فتحت له فرح

فرح بابتسامه : صباح الخير يا ابيه
فرید بابتسامه حنون : صباح النور يا فروحه
ماما صحيت واخوکی

فرح : اها كلنا صحينا وبنفطر

فرید : طيب كويس
ثم ذهب الى ولدته و قبل يدها
: صباح الخير يا ست الكل

سنا بحنان : صباح النور يا حبيبي
اقعد افطر

فريد و هو ينظر الى اخيه : لا هفطر في الشغ
ل ثم التفت الى اخيه
مصباحتهش على يا فادى و مالك مكشر كدا ل
يه

فادى : مفيش يا ابيه صباح الخير
فريد : صباح النور اتصلت بيبك امبارح تلفون
ك كان مقفول ليه

نظر فادى و فرح لبعض بارتباك و صمتوا

فريد بصرامه : فيه ايه مالكو

فرح بارتباك : مفيش يا ابيه تلاقيه فصل منه
امبارح

فريد و هو ينظر لـاخيه الصامت : خش هات ت
ليفونك من جوه

سناء : خلاص يا فرید بقا ما قولنا فصل منه

شحن

فرید : لا يا امی هو تلاقیه کسروا زی الی فات

صح بطلوا تداروا علیه

فادی بتردد : اها يا ابیه الفون باظ

فرید : و ایه الی حصل المره دیه

فادی : کنت بتصور انا و صحابی و وقع منی

جاب شاشه

فرید : طیب ابقى خلیهم ینفعوک بقا

یلا انا رایح الشغل مع السلامه

و رحل

فرح : خلاص يا فیدو متزعلش هتلاقى اتضای

ق بس وبعدين ده الرابع يا جبار

فادی بضیق : مخلص بقا يا فرح

فرح : طيب

في ناحيه اخرى تحديدا في شقه سعد عم فر
يد التف الجميع حول مائده الافطار

زينه : ثباح الخير يا دادو

سعد بفرح : صباح العسل و السكر يا روح
جدو

شريف و ملك : صباح الخير يا بابا

سعد : صباح الخير يا ولاد

صاحى بدرى انهارده يعنى

شريف : عندى عمليه فهورح بدرى

سعد : ربنا معاك

ملك : شريف انا هنزل انهارده اسئل لزينه ع

لى الحضانه

شريف : طيب يا حبيبتى خدى فلوس من ا
لدولاب و انتى نزله

ملك : طيب يا حبيبي

شريف : طيب انا هنزل بقا مع السلامه

سعد : مع السلامه قومي و صلى جوزك يا

بنتى

ملك : حاضر

عند الباب

شريف : مع السلامه يا ملوكتى

ملك : خلى بالك من نفسك

هتوحشنى لا اله الا الله

شريف : و انتى كمان

محمدرسول الله

فى منطقه شعبيه

استیقت ریم و تویضات و صلت فردها وای
قظت اخوها۱

ریم : یلا یا زیزو هنتاخر علی الحضانة

زیاد : حاصل بٹ انا جعان

ریم : هجابلك سندویتش و احنا رایحین یلا ا

قبل ما ابوك یصحی

سید بصراخ : و مش عایزه ابوه یصحی لیه

یا ست هانم

ریم : یاخی ارحمنی بقا یلا یا زیاد عشان ننز

ل

سید : تعالی هنا قبل ما تنزلی

ریم : خد یاخی ربنا یرحمنی منك

سید و هو یمسك یدها : هاتی یا حلوه

شدت ریم یدها و خرجت مسرعه و هی تم
سك اخوها فی سدها و عیناها ملیئه بالدموع
المحبوسه

زیاد : متزعلیش یا لیم انا خلاص مٹ عایز >
اکه

ریم بابتسامه حنونه : لا حبیبی انا معایا فلو
س تانی یلا

ذهبوا الی المطعم ثم ذهبوا الی الحضانه ثم
ذهبوا الی المستشفى
التي تعمل بها

هنا بغل : یلا یا ریم د. شریف سئل علیکی یر
اختی

ستوب : هنا فتاه سمراء تحقد علی ریم لانها
كانت تريد ان تعمل مع شریف

ریم بسرعه : حاضر حاضر هغیر و ارواح علط

ول

هنا : طیب یاختی

ذهبت ریم مسرعه و ابدلت ملبسها بالنزی ال

رسمی و ذهبت مسرعه

ریم : صباح الخیر یا دکتور اسفه علی التأخیر

شریف : اوک یا ریم یلا روحی هاتی التحالیل

بتاعه المریض الی هیدخل العمليات و قیس

ی سکر و ضغط

ریم : حاضر یا دکتور

فی منزل فرید استیقظت شیری و اخذت دو

ش و نزلت لسناء

سناء : صباح الخیر یا بنتی

شیری : صباح الخیر یا طنط او مال فرح و فا

دی فین

سنا : راحو کلیتهم

الا قولیلی یا بنتی مفیش اخبار

شیری : اخبار عن ایه یا طنط

سنا : الحمل الخلفه یاختی مفیش حاجه ج

ایه فی الطریق

شیری : لا یا طنط لسه

عن اذنك یا طنط بقا عشان رایحه اقابل صد

بیتی فی النادی

سنا : اذنك معاکى یا حبیبتی

حل المساء ورجع فرید من عمله و ذهب لی

طمئن علی اخواته

فرید : و انتی عامله ایه فی المذاکره

فرح : كله تحت السيطره يا ابيه

فريد : اما نشوف اخر السنه

فرح بتردد : ابيه

فريد بانصات : خير يا تّوامه

فرح : عشان خاطرى يا ابيه اخر مره اوعدك

فريد : رابع مره قصدك ده التليفون مبيكمل

ش كام شهر

فرح : معلش انا هندهله و انتا رضيه بكلمى

تين

سناء : اتتا الكبير برضو يا فريد

تنهد فريد : حاضر يا امى

ذهبت فرح لغرفه توامها

و طرقت الباب

فادی : تعالی یا فرح

فرح : وعرفت منین ان انا فرح

فادی : دیه خبطیتک یا لمضه

خیر

فرح : ابیه فرید عایزک

فادی : طیب

ذهب التؤامان الی فرید

فرح : فادی اهوه یا ابیه

فرید : اهلا ایه مش هتسلم علیا

ارتمی فادی و هو یحضن فرید : انا اسف و ا

للهی یا ابیه انا عارف ان انا غلطان بس هو ف

لت من ایدی و اللهی و وقع غصب عنی

فرید : خلاص و لا یهمک

روح بدل ده بواحد جدید

فادی بفرح : ربنا یخلیک لیا یا احلی

اخ فی الدنیا

سنا : اتصل علی مراتک خلیها تنزل و نتع

شی کلنا سوا

فرید : حاضر یا ست الكل

اتصل فرید بشیری و اخیرها ان تنزل و نزل

ت علی مضض

التف الجمیع حول مائده الطعام

سنا : کل یا حبیبی شکلک تعبان

فرید : اه واللہی یا امی الشغل کتیر قووی

فرح : ناوی تجیب فون نوعه ایه یا فیدو

فادی : لو بطلتی فیدو دیه هقولک

فرح : بدمتک یا ایبه بقالی ۲۰ سنه بقولها ین

فع ابطلها

فرید بمرح : لا طبعاً مینفعش یا فیدو

شیری : هو انتا یا استاذ فادی کل شویه تبو

ظ لك تلیفون

فرید بغضب : ایه الی بتقولیه ده یا شیری ا

سکتی خالص

شیری : مش فلوس جوزی و

ولادی دیه

سناء بحکمه : طیب بمناسبه الاولاد بقا انا ع

یزاکی تروحو للدکتوره تکشفوا

شیری : سوری یا طنط بس انا مش هروح لا

دکتوره الا لو فرید راح معایا

سناء : و ماله یا حبیبتی یروح

انا عایزه اشوف احفادی قبل ما اموت

ثم التفت الی فرید انا هتصل احزلکوا

عند الدکتوره بکره یا ابنی

فرید : تمام یا امی
ثم قام تصبحی علی خیر یا امی
انا تعبان و عایز ارتاح عن اذنک
یلا یا شیری

صعدوا الی شقتهم

فرید بغضب : انا عایز اعرف انتی ازی تقولی
کدا لفادی

شیری بغضب : الحق علیا ان انا خایفه علی
فلوسک و فلوس بابی

فرید : لا یا هانم دیه فلوسهم زی ما هی فلو
سی و ابوکی فض الشراکه
من ساعه ما ابویا مات
مستناش اسبوع حتی

شیری بصدمه : ایه بابی فض الشراکه

فريد : اه لوسمعتك بتتكلمی فی الموضوع د

ه تانی حسابك

هيبقى عسير ياهانم

ثم تركها و ذهب

اتي صباح محمل بكتير من المفاجات

قام فريد و ادى طقوسه اليوميه

و ذهب الى عمله

فريد : حسن اعملی فنجان قهوه

حسن : حضرتك ده تالت فنجان قهوه من ال

صبح

قاطعهم صوت رنين الهاتف

فريد : صباح الخير يا امی

سناء : صباح النور يا حبيبي انا حجت لكم

عند دكتوراه شاطره و

معاذکوا کمان ساعه و نص فی المستشفی ا

لی شغال فیها شریف عارفها

فرید : عارفها مع السلامه یا امی

سنا : مع السلامه یا حبیبی

اتصل فرید بشیری و اخبها ان تجهز لانه

سיעدی علیها لیذهبوا الی المستشفی

جلس کی من فرید و شیری امام الطیبه

الطیبه بابتسامه : اهلا بحضرتکوا

شیری : اهلا احنا متجوزین بقالنا ۳ سنین و

لسه مش خلفنا

الطیبه : طیب تمام متقلقوش اتفضلی یا م

دام اکشف علیکی

قامت شیری و

تمددت على السرير الخاص بالكشف و كشد
فت عليها الطبييه

الطبييه : تمام الكشف مبين ان تقريبا كل >
اجه تمام بس لازم حضراتكوا تعملوا التحليل
ديه

فرید : طيب في معمل معين نعمل فيه

الطبييه : يستحب معمل المستشفى
و انا قاعده لسه ۳ ساعات لو عملتوها مس

تعجل و شفتها انهارده

فرید : تمام شكرا يا دكتورہ

ذهبوا الى معمل المستشفى

و هم في طريقهم قابلوا شريف

فرید : ازيك يا شريف عامل ايه

شريف : اهلا بابن العم الى مبيستلش
ازيك يا شيرى

فريد : لا و اللهى بس الشغل كتير

شريف : زينه بتسئل عليك

فريد : وحشتنى اووى

شريف : انتا جاى عشان الدكتوره

فريد : اها و طلبه تحاليل

شريف : طيب اصبر هبعث معاك حد

يخلصك كل الاجراءت

فريد: طيب تمام

نادى شريف الى ريم لتذهب مع فريد و شير

ى ليخلصوا الاجراءت

ريم :ممكن الروشيته

شیری : خدی و ممکن نخلص بقا

نظر لها فرید بحدہ لتصمت

نظرت لهم ریم باستغراب

ثم قالت ممکن حضرتکوا تدخلوا عشان ناخذ

د عینه الدم

تمدد فرید علی الكرسي ثم مد ذراعه

اخذت ریم السرانجه

ریم : معلش هتوجع حضرتک

ثم غرزت السن

فرید : لا ولا يهمك

ریم : تمام انا خلصت

ثم شاورت الی شیری : اتفضلی یا مدام

جلست شیری علی الكرسي ثم مددت ذراعها

ا غرزت ریم سن الابره

شیری بغضب : حاسبی انتی حیوانه

ریم : حضرتک انا مش حیوانه مش اسمح ل

حضرتک تکلمینی باسلوب ده

شیری : انتی هتعلمینی اتکلم ازی

فرید : اسکتی یا شیری و بعدین دیه ابره طبر

یعى تشکیک

صممت شیری علی ماض

فرید :

اتفضلی یا انسه و شوفلنا الحساب کام

ریم : حاضر

ذهبت ریم ثم اتت بعد ساعه و بیدها التحال

یل

ریم : اتفضل یا استاذ الحساب

۳۴۰ جنیه

اعطى فرید ریم ۳۵۰ وکاد ان یذهب لکن او

قفته ریم

فرید : نعم +

ریم : بعد اذن حضرتك استنانی دقیقه واحده

و ذهبت

شیری : هو احنا هنقف نستنی الهانم

فرید : دقیقه واحده مش هیجری حاجه

ات ریم و بیدها نقود مدت یدها بها لفرید

فرید باستغراب : ایه دول

ریم : ده باقی الفلوس

شیری بسخریه : خلیهم عشانك یا شاطره

ریم : شکرا انا مبقبلش بقشیش من حد

فرید و هو یاخذ الفلوس: طیب شکرا

ذهبوا الى الطبيبه

فريد: اتفضلى يا دكتوراه التحاليل اهى

اخذت الطبيبه التحاليل من فريد ونظرت له

م باسف ثم قالت :...

.....

انا تعبت فى كتابه البارث جدا و الواتباد زفت

جدا مسحه مرتين

عايزه تشجعات وفوتس

عشان اكمل □

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت الثاني

نظرت لهم الطبيبه : حضرتك يا استاذہ مش
عندك اى موانع تخلفى و حضرتك كمان لك
ن انتو الاتنين مينفعش تخلفوا مع بعض
نظر لها فريد بصدمة : ازی حضرتك مش فا
هم ممكن توضحى

الطبيبه : يعنى حضرتك لو اتجوزت واحده
تانيه تخلف عادى و هى لو اتجوزت واحد تا;
ى تخلف لكن انتو الاتنين مع بعض مينفع
ش تخلفوا

كانت عيون شيرى مليئه بالحزن
و عيون فريد مليئه بالصدمة

فريد بحزن : طيب شكرا يا دكتوره

الطبيبه : العفو ده واجبى

مسك فريد يد شيرى و خرجوا من المست
شفى و ركبا السياره و كل منهم
مصدومين و كل منهم بداخله افكاره
وصلا الى المنزل صامتين لم ينطق احد بكلمه
ه نزلت شيرى من السياره

شيرى بحزن : انتا مش هتطلع معايا

فريد بجمود : لا هلف بالعربيه شويه و هاج

ى

شيرى بحزن : تمام براحتك

صعدت شيرى على السلم و قابلت سناء

سناء بلهفه : ها يا حبيبتي الدكتوره قالت ايه

شيرى بشرود : اما فريد يجى يقولك

سنة بانفعال : یعنی ایه اما فرید یجی یقول

ی هیا الدکتوره قالت العیب منک

شیری بغضب : لا طبعاً

فی هذه الاثناء خرج کل من فرح و فادی من

غرفهم

فادی : فیہ ایه یاماما صوتک عالی کدا لیه

سنة : اسئل الهانم

فرح : اهدی بس یا ماما ثم التفت الی شیری

تعالی ادخلی نتکلم جوا

فادی : اهدی کدا و فهمونا فیہ ایه

سنة : الهانم کنت بسئلهما عملوا ایه عند الدک

توره تقولی اما فرید یجی

یحکیک و اکید العیب منها

شیری بغضب : قولت لحضرتك العيب مش

منى

فرح بصدمه : قصدك ان فريد مش بيخلف

شیری بنفاز صبر : برضو لا

فادی بصياح : طيب ممكن تفهمينا

شیری و قد حكت لهم كل شى

صمت الجميع ناظرين لها بذهول و صدمه

شیری : عن اذنكوا انا طالعہ عاوزہ ارتاح

و سعدت فى صمت تام

فى السياره كان فريد شارد فى كلام

الطبيبه مفكرا هل سيظل هكذا بدون

اطفال هل سينتهى اسمه و لن يكن له ولد

خير عون له و اذا وافق هل ولدته

ریم : حاضر یا قلبی هخش اعمال

الاکل بسرعه

کریم : طیب افتحلی الکرتون

ریم : حاضر

ذهبت ریم الی غرفتها و ابدلت ملبسها و ذه

بت ریم الی المطبخ

الصغیر تعد الطعام

وفجاءه وجدت زوج امها فی ظهرها

صرخت ریم بفرع

سید بغلظه : ما تهدي یا بت ده انا

ریم بخوف : نعم عایز ایه

سید : کنت جای اطفح میاه

ریم بقرف : اتفضل و یلا بره عشان اعمال الا

کل

سید : انتی بتزعقی لیه کدا یا بت

ریم : مش بزق ارحمنی بقا

سید : طیب یاختی هاتی فلوس

ریم : مقبضش لسه و معیش

خرج سید من المطبخ بغضب

وقفتم ریم تعد الطعام بحزن هی تعبت من

زوج امها و یاخذ اغلب رتبهها له و

تقضى بالباقي مصروفات البيت

لاتشتري لنفسها شی مثل صديقاتها

فاقت ریم من شرودها علی دموعها

مسحتها بسرعه ثم تنهدت :

اللہ یرحمک یا بابا انتا و ماما

لو کنتوا عایشین مکنش جری کل ده

فی منزل عم فرید

استيقظ شريف على رنين هاتفه
شريف و كان الاتصال من المستشفى

شريف : الو

المرضه : الحق يا دكتور جاننا مريض وحالت

ه مطمئنه و محتاجين حضرتك

شريف بسرعه : طيب طيب انا جاى حالنا م

سافه السكه

ملك بنعاس : فيه ايه يا شريف

شريف : مفيش يا حبيبتي نامى محتاجينه 9

ى المستشفى

ملك بدهشه : دلوقتى ده الساعه ١٢

شريف : حاله مستعجله يلا سلام

فى منزل فريد

فرید کانت السیده سناء قلبها غیر مطمئن و

فادی لم يتوقف عن الاتصال

سناء : اطلع يا فادی اسئل شیری اذا كان ك

لمها و لا لا

صعدت فادی الى شقه شقيقه و طرق

الباب عدة مرات حتى فتحت له شیری

و كان ويبدو عليها اثار النعاس

فادی بقلق : شیری هو فرید کلمک

شیری بنوم : لا متصلش

فادی : شیری فوقی کدا بقولک فرید لسه مر

جعش لغايه دلوقتى والساعه عدت ۱۲

شیری : طيب يمكن فى الشغل

فادی : مش هناك اتصلت على المحلات قال

ولى مجاش

شیری : خلاص یا فادی هو مکلمنیش

فادی بغضب : طیب

فی المستشفى ذهب شریف الى الغرفة لير
ى المريض و كانت الصدمه انه فرید ابن عم
ه و لكن كيف

شريف بزعيق : مين الى جاى مع
الحاله ديه

الممرضه بخوف : فى شابين بره

شريف : طيب خليهم اوعوا يمشوا و جهزى
اوضه العمليات بسرعه

دخل غرفه العمليات و شريف كان مصدوما
لكنه حاول ان يسطر على مشاعره لينقذ ا
ن عمه

في الخارج فتشت الممرضه في اغراض فريد

و وجدت هاتفه يرن و كان فادى

في بيت فريد

فادى بلهفه اهوہ رد :فريد انتا فين

الممرضه : حضرتك صاحب الرقم ده عمل >

ادته و هو في العمليات دلوقتى

فادى بصدمه : حادثه و مستشفى ايه

ما ان سمعت سناء و فرح هذا الكلام حتى

صرخوا و انفجروا في البكاء

الممرضه :حضرتك مستشفى الامل

و العنوان.....ا

فادى : طيب انا جاى حالا شكرا+

اغلق فادى السكه ثم

التفت اليهم : اهدوا بقى احنا رايعين اهو

نزل الجميع و اخذ تاكسى و ذهبوا الى المس
تشفى و ابلغ فادى عمه بما حدث و هو فى ال
طريق و تقابلوا هناك

دخل فادى و هو يجرى :لو سمحت فى مري
ض لسه جاى فى حادثه هو فىين

الموظفه : حضرتك هو فى اوضته العمليات
فى الدور الثالث اخر الممر

اسرع الجميع الى هناك و وقف الجميع امام
الغرفه منتظرين خروج فريد

و

مر حوالى ساعه و نصف و كان الجميع متوتر
ين تقرأ كل من سناء و

فرح القران ويبكون وفادى يدعو بصمت ان
يعود له اخيه سنده فى الحياه

وعم فرید یدعو له فهو

مثل ینجو فهو مثل ولده

خرج شریف لهم اندهشوا جميعا لكن سبقت

هم فرح و هی تسأله

فرح بیکاء : شریف ابیه عامل ایه ارجوک رد

علیا

نظر لهم بحزن ثم قال:.....

.....

عایزه تشجیع منکم انا تعبت فی الكتابه یارت

تعملوا فوت هفرح انکم بتشجعوتی و الاحدا

ث هتبدأ تدخل فی الجد عایزه توقعاتکم

واصل قراءة الجزء التالي

البارت الثالث

خرج شريف لهم اندهشوا جميعا لكن سبقت
هم فرح و هى تسأله

فرح بيكاء : شريف ابيه عامل ايه ارجوك رد
عليا

نظر لهم بحزن ثم قال: هو كويس متخفوش
بس لازم نعمل اشعه و نشوف النتائج

سنا بيكاء : يعنى هو كويس يا شريف عايزه
اشوفه

شريف : ان شاء الله يا مرات عمى كويس و
بعدين هو فى البنج و هيفوق الصبح ان شاء
الله هو هيتنقل اوضه عاديه ممكن تفضلى

معاه

و انا فى مكتبى مش هروح ثم ذهب

ذهب كل من فادى و سعد وراه

فادى بقلق : شريف انتا مخبى حاجه صح

نظر له شريف بشفقه فهو يعلم مكانه فرید

لديه

شريف : ان شاء الله هيبقى بخير بس فيه ك

سور كتير فى رجله و ایده

احنا علجنها بس اكيد هتقصر بعدين

سعد بصدمة : طيب يعنى هتقصر ازى

شريف : يعنى فى فتره مش هيقدر يمشى

فيها على رجله

فادی بصراخ : یعنی ایه اکید فیہ حل

شریف :

اهدا یا فادی انا قولت فتره مش علطول لک

ن بالعلاج الطبیعی هیرجع عادى جدا

سعد : اهدا یا فادی

طیب یا شریف الفتره دیه قد ایه

شریف : و اللہ یا بابا معرفش حسب استجا

بتہ للعلاج بس مش قل من ۱۰ شهور

فادی و سعد : ۱۰ شهور

شریف : ده کمان لو استجاب للعلاج

نظروا الیه غیر مصدقین فالصدمه کبیره لم ی

ستحمل فادی الصدمه و

وضع وجهه بین کفیه واجهش فی البکاء نظر

له شریف باشفاق

و قام الیه و احضتنه

شريف

: متقلقش يا فادى هيعدوا بسرعه و كمان ف

ريد قوى و هيستحمل

سمع الجميع اذان الفجر

سعد : قوموا يلا نصلى و استهدى بالله كدا ي

ا فادى قوم يا بنى و ادعى ربنا يشفيه

قام الجميع للصلاه

فى ناحيه اخر تحديدا فى غرفه فريد بالمشفى

قام كل من سناء و فرح بالصلاه و جلسوا ي

تلون القران

اشرق صباح

يوم جديد محمل بكتير من الاحداث

استيقظت ريم و ادت فريضتها

ايقظت زياد ليذهب الى الحضانه

و ذهبت الى المستشفى

فتحت الحجره تفاجئت بشريف النائم على ال
مكتب و شاب اخر نائم على الاريكه اقتربت
من شريف و ندهت عليه بصوت مسموع ك
ى يصحو : دكتور شريف يا دكتورررر

شريف بنعاس : ايه يا ريم انتى جيتى

ريم باستغراب : ايوه و حضرتك ايه الى منيم
ك كدا و مين ده

شريف : بعدين بعدين اطلبى قهوه من البوف
يه و فطار عقبال ما اصحى فادى

ذهبت ريم الى البوفيه لتطلب القهوه و
الافطار كما امرها شريف

اما فى شقه فريد

استيقظت شيرى من نومها المتقطع و هى
تشعر بالصداع نظرت بجانبها باستغراب لانها

لم تجد فريد

اتصلت بفرح لمى تعرف اين هو

على الجانب الاخر

استيقظت فرح على رنين الهاتف

فرح بحزن : ايوه يا شيرى

شيرى : مال صوتك يا فرح و بعدين فريد

فين

فرح ببكاء : ابيه عمل حادثه و احنا فى المست

شفى

شيرى بصراخ : ايه و مستشفى ايه

فرح : مستشفى الامل الى شغ....

قاطعتها شيرى : عارفها انا جايه حالا

اغلقت شيرى الخط بسرعه و قامت و ابدلت
ت ملابسها و نزلت مشرعه و ركبت تاكسى
للذهاب الى المستشفى

فى المستشفى

احضرت ريم القهوه و الافطار و ذهبت الى غر

فه شريف

طرقت ريم الباب

شريف : ادخل

دخلت ريم و وضعت الاشياء على المكتب

شريف : يلا يا فادى افطر

فادى : شكرا مش عايز انا هشرب القهوه بـ

س

فى هذه الاثناء رن هاتف شريف

شريف : صباح الخير يا ملك

ملك : صباح النور يا حبيبي صحيح فريد هـ

ى الحاله الى كانوا عايزينك عشانها

شريف : ايوه للاسف هى

ملك : يا خبررر طيب انا هاجى

شريف : تعالى بس مش دلوقتى ودي زينه ا

لحضانة و تعالى

ملك : حاضر يا حبيبي ربنا معاك

شريف بتنهيده : ان شاء الله سلام

نظر الى فادى الشارد و ريم الواقفه

شريف : فادى يلا عشان نشوف فريد فاق و

لا لسه ثم التفت الى ريم الواقفه

و انتى يا ريم الغى اى كشف او عمليات لم

ده اسبوع

ريم بذهول : اسبوع

شريف : اه اسبوع يلا

ريم : الى تشوفه يا دكتور

و اه السكرتيه بتقول لحضرتك الشابين الى
جم مع الحاله امبارح في مكتب المدير و هو
عايز حضرتك

شريف : كويس انا هروحله اتفضلى انتى ثم
التفت الى فادى : تعالى معايا

ذهبوا الى مكتب المدير و وجدوا
شابين جالسين يبدو عليهم الارهاق و الغض

ب

فادى : اهلا اهلا انتو الى خبطوا اخويا انا هودير
كوا في داهيه

الشاب ١ : ما تتحرم نفسك يا بنى

شريف : هو الى يحترم نفسه برضو

المدير : بس بس اتنا و هو اقعدوا كلكوا

الشاب ٢ بهدوء : حضرتك احنا مخبطناش >
د احنا كنا ماشين لقينا الاستاذ محبوس فى ال
عربيه و احمد ربنا ان احنا عرفنا نخرجوا لان ا
لعربيه كانت مقلوبه

نظر لهم شريف و فادى بصدمه

شريف : على العموم اما فريد يفوق هنعرف
الكلام ده صح ولا لا

الشاب ١ : تمام اما نشوف

المدير : روح يا شريف شوف المريض فاق
و لا و خذ الاستاذه معاك عشان يتعرف عليه

م

ذهب الجميع الى غرفه فريد

شريف : صباح الخير

سناء بلهفه : شوف يا بنى هو كان بيخرف م
ن ساعتين و فتح عينه
و نام تانى

شريف : خير خيرا مرات عمى بس ممكن
كلكوا تتفضلوا بره شويه

خرج الجميع من الغرفه و وقفوا امامها و را
ثوا شيرى تاتى ناحيتهم

شيرى بصراخ : ازى فريد يعمل حادثه مش
تقولوا

فادى بصرامه : اهدى يا شيرى و بعدين ده ا
نتى كفايه عليكى النوم

فرح : خلاص يا فادى اهدى و انتى يا شيرى
خرج شريف جرى الجميع عليه

شريف : اطمنوا هو فاق بس الاول هندخل ا

لاساتذه الاول عشان يتعرف عليهم

دخل شريف و معه الشابين

شريف : فريد

دول الاستاذة الى جابوك هنا هما كمان الى خ

بطوك

نظر فريد الى الشابين بامعان ثم

قال :.....

.....

عايزه اقولكوا انا زعلانه جدا من التفاعل و>

ش جدا و انا بتعب

جدا فى الكتابه و مفيش تشجيع

انا بكتبها و انزلها عشان الناس الى متبعاها و

مشجعانى □

واصل قراءة الجزء التالي

البارت الرابع

دخل شريف و معه الشابين

شريف : فريد

دول الاستاذة الى جابوك هنا هما كمان الى خ

بطوك

نظر فريد الى الشابين بامعان ثم قال:

لا مش هما الى خبطنى اسمر و تخين

و كمان راكب نقل

الشاب ١ : طيب اظن احنا نمشى بقا

شريف : اها كدا خلاص و شكرا على انكوا ج

بيتوه على هنا

الشاب ٢ : العفو نستاذن احنا سلام

خرج الشابين من الغرفه و بقى شريف

شريف : فريد حاسس باايه قولى

فريد بالم : جسمى كله

مش قادر احركه و دماغى

وجعنى و كمان عينى وجعنى

شريف : طيب انا هدخلهم عشان هما قلقاني

ن عليك اوووى

هز فريد راسه بضعف

خرج شريف لهم : ادخلوا يا جماعه شوفوه

دخل الجميع و تسمرت فرح و شیری من ا
لصدمه فی مکانهم و جرت علیه سناء و فاد

ی

سناء بدموع : ابنی حبیبی اتا کویس

فرید بصوت ضعيف : انا کویس ممکن تبطل

ی عیاط

فادی بدموع محبوسه : ابیه خلیک قوی و ق

وم عشانی انا ملیش غیرک

عند هذا القدر لم تحمل فرح و جرت علیه و

قبلت راسه

فرح بیکاء حار : ابیه اتا هتبقی کویس صح ا

نا مقدرش اعیش من غیرک

فرید : متخافیش یومین و هبقی کویس و

کفایه عیاط

سنا: تعالیٰ یا بنتی لجوزک معلش جرینا ع
لیه و سبناکی

اقتربت شیری بجمود: ربنا یقومک بالسلام
ه یا فرید

هز فرید راسه بضعف و لم یرد

شریف: طیب یا جماعه انا هروح اشوف الع
لاج و هبعت الممرضه بیه

فادی: طیب شکرا یا شریف انا مش عارف ا
رد جمیلک ازی تعبناک معانا روح بقا انتا تع
بت معانا

شریف: بطل هبل یاض تعبتونی ایه ده اخویر
ا و انا هعقد فی المکتب بو عایزین حاجه

فرید بضعف: روح یا شریف

سناء : روح يا بنى لو عايزين حاجه هنتصل

بيك

شريف : طيب يا فريد انا هبعثلك الممرضه

الخاصه تعقد معاك

شكره الجميع و خرج شريف و ذهب الى ريم

شريف : ريم عايزك تروحي غرفه ٢٣٣

و تاخدى العلاج ده و تديه للمريض فى الموا

عيد و اياكى ياريم تسيبه ده يبقى ابن عمى

ريم بخوف : اطمن يا دكتور

شريف : طيب يلا شوفى شغلك

ذهبت ريم الغرفه و طرقت الباب

فادى : ادخل

دخلت ريم و بيدها الدواء

ريم : السلام عليكم

سناء : انتى مين يا بنتى

ريم : انا الممرضه الى قال عليها الدكتور شر
يف و هتابع حاله الاستاذ

سناء : طيب يا بنتى ربنا يباركلك

توجهت ريم الى فريد : حمد
الله على السلامه يا استاذ

هز فريد راسه لها بضعف

نظرت ريم الى فادى : ممكن حضرتك تيجى
تسنده معايا لغايه
ما اديله العلاج

لبى فادى النداء على الفور
اسند فادى و ريم فريد
و قاموا برفعه قليلا

فريد بالم : آها براحه يا فادى

ابتعد فادی : انا اسف واللہی یا فرید

غصب عنی

فرید بالم : خلاص ماشی

ریم و ہی تعطیہ الدواء : افتح بوقک یا استا

ذ عشان الدواء

اعطته ریم الادویہ و افرغت

الحقن فی المحالیل

ریم : تمام کدا یا استاذ حضرتک طبعاً مش

هتقدر تاكل تقدر تشرب عصایر بس و یستح

ب لو لبن عشان عضمک

سنا : ربنت یبارکک یا بنتی

ریم : علی ایہ یا امی ده شغلی

فی هذا الوقت طرق الباب و دخل سعد+

سعد : حمد اللہ علی السلامہ یا بطل

فريد بضعف : الله يسلمك يا عمى

ريم : طيب انا قاعده بره لو عايزين حاجه زنوا
الجرس و كمان الزياره فاضل عليها ساعه و
تخلص ياريت حضرتكوا تقررروا من هيبقى ا
لمرافق و يجى يملا الاستماره و البيانات تح

ت

و ممنوع الاكل

شيري بغضب : هى الانسه المديره و انا م
ش واخده بالى

ريم : افندم

شيري بغضب : اصل عماله تقولى اوامر

ريم : حضرتك انا مش بدى اوامر انا بقول تع
ليمات عشان صحه المريض
ولا حضرتك مش خايفه عليه

همت شیری

برد بغضب و لكن اوقفها صوت سعد و هو ی
قول

سعد و هو ینظر لها بامعان :.....

.....

كل سنه و انتم طیبین البارت مکتوب من یو
مین بس الوات آباد معلق معرفش لیه و لو

لقت تفاعل

هنزل و احد تانی بکره

اعملوا فوتس کتیر ☐

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت الخامس

في هذا الوقت طرق الباب و دخل سعد

سعد : حمد الله على السلامه يا بطل

فريد بضعف : الله يسلمك يا عمى

ريم : طيب انا قاعده بره لو عايزين حاجه رنوا

الجرس و كمان الزياره فاضل عليها ساعه و

تخلص ياريت حضرتكوا تقررروا من هيبقى ا

لمرافق و يجى يملا الاستماره و البيانات تح

ت

و ممنوع الاكل

شيرى بغضب : هى الانسه المديره و انا م

ش واخده بالى

ریم : افندم

شیری بغضب : اصل عماله تقولی اوامر

ریم : حضرتك انا مش بدی اوامر انا بقول تع

لیمات عشان صحه المریض

ولا حضرتك مش خایفه علیه

همت شیری

برد بغضب و لكن اوقفها صوت سعد و هو ی

قول

سعد و هو ينظر لها بامعان : هو انتی اسمك

ایه یا بنتی

ریم بارتباك : اسمی ریم

سعد بتصميم : ریم ایه

ریم : اسمی ریم محمد

سعد : طیب یا بنتی روحی شوفی شغلك

خرجت ريم بدون كلام

فرح : علفكره هى مكنتش بتدى اوامر يا س
ت شيرى كانت بتقول شغلها

شيرى : بتحامى لحته ممرضه يا فرح ده انا
مرات اخوكى الى انتى عايشه فى خيرو

فريد بصوت صارم رغم ضعفه : شيررى اس
تكتى لا تروحي

شيرى بغضب : طيب انا ماشيه قدام و جود
ى مضايق الكل كدا

خرجت شيرى بغضب من الغرفه

فريد بصوت ضعيف : فرح متزعليش

فرح : انا مش زعلانه يا ابيه قوم لنا انتا بس
بالسلامه

ابتسم فريد بضعف

سعد : سناء انتى المفروض ترتاحى شويه

فرح : ايوه يا ماما كلام عمى صح

سناء ببيكاء : انا مش همشى و اسيب ابنى

فادى : لا يا ماما كلنا هنروح و انا هاجى اغير

و اجيب لبس ليا انا و فريد عشان انا هبقى

مرافق ليه

سناء ببيكاء : لا مينفعش انا عايزه اقعد مع ا

بنى

فادى : يا ماما مينفعش

فرح : خلاص يا فادى اصبر شويه عشان ال

ضغط

بدأت سناء فى النهجان بسرعه

فرح بسرعه : انا هروح اشوف حد يقس لها ا

لضغط

خرجت فرح تمشى مسرعه

فصدمت بريم

فرح : لو سمحت انتى الى هتساعدينى

ريم : اهدى اهدى انا تحت امرك

فرح بدموع : ماما الضغط على عليها و م

ش قادره تاخذ نفسها

ريم : اهدى انا هجيب جهاز الضغط و اجى ر

وحى الغرفه انتى

ذهبت ريم لتحضر جهاز الضغط و ذهبت فر

ح للغرفه

فرح : ماما اهدى و حاولى تاخذى نفسك

طرقت ريم باب الغرفه و دخلت

جرت ريم و قامت بقياس الضغط

لسنائه و اعطتها برشامه تحت لسان

ريم : هي فطرت يا جماعه

فادی بقلق : لا ديه مكلتش من امبارح الص

بح

ريم : ليه كدا يا امى لازم تاكلى و كمان الانفع

ال غلط عليكى

فرح : شوفتى و كمان لازم نروح

سناء : مينفعش اسيب ابنى

نظرت لها ريم بتأثر

ريم : خلاص روحى و الصبح تعالى و انا هدخ

لك ماشى

سناء : بجد هتدخلينى مش هستنى الزياره

ريم : ايوه يا امى هدخلك متخافيش

فى هذا الوقت سمعوا طرقات على الباب يليه

ا دخول شريف

شريف : صباح الخير ايه ده بتعيطى ليه يا

مرات عمى

فادى : مصممه تعقد مع فرید كمرافق

و ضغطها على و الانسه اعطتها برشامه تح

ت لسان

شريف : طيب يا مرات عمى روحى دلوقتى

و الصبح تعالى يدري و انا هدخلك

فرید : يلا يا امى روحى بقا

سناء : حاضر يا بنى

سعد : طيب يلا يا جماعه اوصلكوا

قام الجميع و ذهب بعد توصيات من سناء ل

شريف ليهتم بفرید

اطمئن شريف على فرید

و ذهب الى مكتبه

ریم : دكتور انا حضرتك كدا لازم امشى و قع
دت وقت زياده عن الشيفت بتاعى و اخويا
فى الحضانه و قدامها نص ساعه و تقفل بعد
اذن حضرتك انا ماشيه

شريف : ماشى يا ريم روحى و الوقت الزيا
ه انا هكلم الحسابات عليه و خليه يزودلك
اوفر تايم

ریم بفرحه : شكر شكرا يا دكتور

و كادت ان تذهب لكنها توقفت

ریم بقلق : دكتور فيه حاجه حصلت بس انا ا
نا انا

قاطعها شريف : قولى ياريم

حكمت له ريم ما حدث بينها و بين شيرى و

سعد

ریم : انا و اللہ ما کنت اقصد حاجه

شریف : متخافیش یا ریم بابا مش ممکن یا
ذی حد

ریم : شکرا یا دکتور

ذهبت ریم مسرعه فهی تاخرت علی زیاد کث
یرا و ذهبت الی الحضانه

ریم : السلام علیکم

المعلمه : مینفعش کدا یا انسه ریم
انتی اتاخرتی علیه اووی

ریم : انا اسفه کان عندی شغل کتیر

المعلمه : طیب تمام یا ریت تنظمی مواعید
شغلك عشان مینفعش کدا

ریم : معلش انا هظبط کل حاجه

المعلمه : طیب تمام شوفیه بقا عشان نام

ریم : طیب انا هدخل اجیبه

دخلت ریم الى الفصل و جدت زیاد نائم بش

كله البرئ حملته و شكرت

المعلمه و ركبت و ذهبت الى بيتها

و وضعت زیاد فى الفراش و ابدلت ملابسها و

نامت بجانبه

فى اليوم التالى+

تجمع الكل حول فرید بما فيهم شیری

و شریف رفع له السریر لکی يتمكن من ال

كلام معهم

نظر فادی الى شریف لکی يبدا الكلام

شریف : فرید طبعا انتا عارف ان الحادته الى

انتا عاملها مش بسیطه

فرید : اه طبعا

شريف : انتا حصلك مشاكل كتير اووى فى ر
جلك و بالتالى لازم نستنى فتره عشان نعمل
العملية الثانيه و نسبه نجاحها مش كبيره
و بعد كذا

فى فتره علاج طبيعى و رياضه

فريد : الفتره ديه انا هيبقى وضعى ايه

شريف : للاسف الفتره ديه انتا مش هتقدر ت
مشى خالص

شيرى بصدمه : قصدك انه اتشل طيب عن
اذنكوا عشان بابا مستينى فى البيت و قامت
و رحلت الى المنزل

شريف : فريد انتا متشلتش انتا تعبان لفتره
قصيره و هترجع طبيعى جدا

نظر فريد فى و جوه الجميع نظر الى فرح و
سنا التى ييكون بشده

و الى فادى الذى يحبس دموعه
و الى عمه و شريف الذى يبان
عليهم الحزن الشديد ثم قال:.....

البارت ده بدايه الاحداث يلا بقى عايزه فوتس
كتير الى بيشوفه البارت كتير و الى بيعمل ف
وت مش بيكمل ربعم انا محتاجه تشجيع

□

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت السادس

تجمع الكل حول فرید بما فیهم شیرى
و شریف رفع له السیر لکی یتمكن من ال
کلام معهم

نظر فادی الی شریف لکی یبدا الکلام
شریف : فرید طبعا انتا عارف ان الحادته الی
انتا عاملها مش بسیطه

فرید : اه طبعا

شریف : انتا حصلک مشاكل کثیر اووی فی ر
جلك و بالتالی لازم نستنی فتره عشان نعمل
العملیه الثانیه و نسبه نجاحها مش کبیره
و بعد کدا

فی فتره علاج طبیعی و ریاضه

فرید : الفتره دیه انا هیبقى وضعی ایه

شریف : للاسف الفتره دیه انتا مش هتقدر ت
مشی خالص

شیری بصدمه : قصدك انه اتشل طيب عن
اذنكوا عشان بابا مستينى فى البيت و قامت
و رحلت الى المنزل

شريف : فريد انتا متشلتش انتا تعبان لفته
قصيره و هترجع طبيعى جدا

نظر فريد فى و جوه الجميع نظر الى فرح و
سنا الذى ييكون بشده
و الى فادى الذى يحبس دموعه
و الى عمه و شريف الذى يبان
عليهم الحزن الشديد ثم قال : انا عايز اروح
يتى يا شريف لو سمحت مش عايز اقعد فى
المستشفى تانى

شريف : حاضر هتخرج بس يومان كدا تشد
حيلك و هخرجك

هز فريد راسه بصمت

سنا بىكء : يا بنى انئا مئشلتش انئا ءعبان

شويه بس

نظر لها فرىء بالم : انا عارف يا امى

لو سمحت انا عاىز اقعد لوءى شويه

سعد : حاضر يا بنى كلنا هنخرج بس لازم ءع

رف ان ده ابتلاء من ربنا و لازم ءسءمله

فرح : عشان خاطرى يا ابىه اعمل العملىه و

ءف انا مش قادره اشوفك كءا

فادى : اوعى ءسءسلم انا بقوى بىك انئا ابوى

ا و اخوىا

نظر فرىء للءمىع بصمء لم يعكس الحرب

الذى ءءور بءاخله

شرف : ىلا يا ءماعه نسىبه شويه

ءءمع الكل فى مكءب شرف

شريف : بصوا يا جماعه اهم حاجه فى حاله ف
ريد الفتره الجايه نفسيته لازم تبعدوا عن اى
حاجه تعصبوا

و انتى يا مرات عمى و فرح لازم تمسكوا نف
سكوا شويه مينفعش كدا

سناء : حاضر يا بنى بس هو يخف

شريف : هيخف ان شاء الله

فى شقه فريد حضر والدى شيرى بعد ان اذ
صلت بهم

شيرى : بقولك يا بابى اتشل من الحادثه

والدتها : انتا لازم تخليهم يطلقها فورا
انا بنتى مش تعيش مع راجل مشلول

والدها : فهمينى بس ايه الى حصل

شيرى و قد حكى له ما حدث من

والدتها : يعنى كمان مش هتخلفوا

شیری : اه یا مامی یعنی لو عیشت معها هـ

عیش خدامه

والدتها : لا هنطلق یا حبیبتی متخافیش و هـ

جوزك الى یدیكى

العیال و العزوه و یهننك

والدها : خلیكى یومان كدا لمی حاجتك و الـ

عفش و اول لما تخلصی هطلقك فورا

ارتمت شیرى فى احضان والدها : ربنا یخلیک

لیا یا بابی

والدها: بس لازم نشوف لینا ایه و ناخذ حقنا

شیری : صحیح یا بابی انتا لیه مش قولتیلی

انك فضیت الشراکه

والدها بحقد : امك ياختى اهو المحل بقا تلات

ه

فى المستشفى دخلت ريم على فريده وجده

ينظر بشرود الى النافذه

ريم : احم احم ازيك دلوقتى

فريده : اهو هعمل ايه يعنى

ريم : ايه يا استاذ التشائم ده انتا المفروض ت

حمد ربنا على الى انتا فيه

فريده : احمده انا اتشليت يا انسه

ريم : هو حضرتك بتصلى

فريده : اه الحمد الله بصلى

ريم : يبقى مش بتصلى بقلبك كله ممكن ت

كون بتصلى بجسمك و عقلك مشغول بحا

جه و قلبك مش فى خشوع كامل لازم تحمد

ربنا في السراء و الضراء و كمان انتا عارف از
ك تحمد ربنا كمان لان دكتور شريف قريبك
و كمان دكتور شريف بيراعى ربنا في شغله
واحد غيره كان استسهل وبتد رجلك و ريح د
ماغه

بدل ميعمل عمليتين لمرض احمد ربنا يا ا
ستاذ

عشان خاطر مامتك و اختك الى مبطلوش ع
ياط من ساعه ما عرفوا

فريد بذهول : الحمد لله انها موصلتش للبه
تر فعلا الحمد لله

ريم : يلا اتفضل اشرب اللبن ده عقبال ما اج
يب العلاج بتاعك عشان تاخده
و رحلت بكل بساطه

نظر فريد على اثرها بذهول و شرب اللبن و

هو مغيب تقريبا من كلامها
اتيت ريم بالعلاج و بيدها زجاجه ماء
ريم : شاطر انك شربت اللبن خد اشرب حبه
مياه و بعدان خد العلاج
نفذ فريد ما قالته ريم
فريد : هو انتى اسمك ايه
ريم : اسمى ريم
فريد : طيب ممكن يا ريم تندهيلى ماما و اخ
واتى من عند دكتور شريف
ريم : حاضر عن اذنك
ذهبت ريم الى مكتب شريف
و اخبرتهم ان فريد يريدهم
ذهب الجميع الى فريد
سنا بلهفه : عامل ايه يا بنى

نظر فرید الی امه و رای لهفتها و تذکر کلام ری

م

فرید : انا کویس یا امی متخافیش

سنا : و نبی انتا کویس

فرید : کویس متخافیش

شریف : طیب انتا قررت ایه یا شریف

فرید : انا هعمل العملیه یا شریف بس مش

دلوقتی انا محتاج و قت استوعب الی حص

ل

شریف : متقلقش اصلا العملیه مش ینفع ت

تعمل قبل ۳ شهور علی الاقل

فرید : و کمان انا عایز اخرج بکرا

شریف : یا فرید مینفعش انتا بقالک ۳ ایام ب

س خارج من العملیه

فريد: انا هكمل العلاج فى البيت

سناء : متقلقش يا بنى انا هاخذ بالى منه بنف

سى

شريف : حاضر يا شريف بس هرشحلك حد

يخلى يتبعك فى البيت

هز فريد راسه بالموافقه

فى ذلك الوقت طرقت ريم و دخلت

ريم : دكتور انا ماشيه حضرتك عايز حاجه

شريف : لا يا ريم بس روحى الحسابات قبل

ما تمشى انا قولت لهم على الاوفر تايم بتاع

اليومان الى فاته

ريم بفرحه : شكرا يا دكتور عن اذنك

شريف : من اشطر البنات ريم ديه

فرح : اه لو ملك سمعتك يا ابيه

شريف : احم احم حبيبتى يا فرووح انتى بـ
س هى بجد بنت شاطره كفايه انها بتصرف
على اخوها

فادى : طيب و باباها فين

شريف : باباها اتوفى و هى فى الجامعه و مام
تها اتجوزت و خلفت زياد و ماتت وهى بتولد

هـ

سناء : يعنى عليكى يا بنتى

عند ريم اخذت زياد من الحضانه و ذهبت الـ
ى البيت و فتحت الباب
و جدت سيد يجلس و بجانبه اصحاب السوء
و يوجد سجائر و خمر و صوت ضحكات الـ
ساء على نظرت ريم لهم بصدمه و اغلقت ا
لباب بسرعه و اخذت زياد و وركبت و ذهبت
الى المستشفى ثانيه و هى تبكى

جلست ريم و بجانبها زياد و هو يحضنتها و
هو يبيكى و هى ايضا تبكى
كان فادى ينزل للحسابات و رآتهم و هم يبيك
ون استغرب فادى و رجع للغرفه

فادى : الحق يا شريف الممرضه بتاعتك
قاعدته بتعيط فى الطرقة و معها طفل صغير

شريف : ايه انا هروح اشوفها

سناء : يا حبيتى يا بنتى خدى معاك اشوفه

|

ذهبوا الى ريم

شريف : مالك يا ريم بتعيطى ليه و ايه الى ر

جعك

ريم ببيكاء : معرفش يا دكتور انا مليش حد و

لقيت نفسى جايه على هنا

جلست سناء بجانبها : اهدى يا بنتى

ريم و قد حكت ما راته

شريف : ينهارر اسود

ريم : انا مش هينفع اقعد فى البيت ده تانى م

ع ان عيشت فيه حياتى كلها

و كمان انا مش هامن على نفسى

نظرت سناء لها بتفكير : خلاص تعالى اقعد

ى معانا و كمان فريد هيجتاج ممرضه تعالى

اقعدى و كمان اشتغلى

شريف : فكره حلوه يا مرات عمى روحى يا ر

يم و كمان اعملى اجازه بدون مرتب

نظرت ريم لهم و هى تبكى لكن لم يكن اما

مها حل اخر+

ریم : شکرا لحضرتك انا مش عارفه من غیر

ك كنت عملت ايه

سنا : متقوليش كدا يا بنتی

شریف : طیب یا جماعه تعالوا نبیغ فرید

ذهب الجميع الى غرفه فرید و اخبروه بما حد

ث نظر الى ریم الباكیه و اخوها الذی نام على

كتفها من البكاء

فرید : انا عايز اخرج انهارده يا شریف

شریف : نعم

فرید : الى سمعتوه انا هخرج انهارده

شریف : الى انتا عايزوه هروح اخلص الى اجر

اءت تعالى معايا يا فادی

ذهب فادی و شریف ليخلصوا الاجراءت و ط

لب شریف عربيه

اسعاف لنقل فريد

و ذهبت ريم معهم فى السياره

و بعد مده من الزمن توقفت السياره امام الب

يت و نزل الجميع من السياره و لكن توقفوا

من هول المفاجاه

بارت طويل جدا ا

هوه اعملوه فوتس و قوله رايكوا فى الكومن

تس □

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت السابع

ذهب الجميع الى غرفه فريد و اخبروه بما حدث
نظر الى ريم الباكيه و اخوها الذى نام على
كتفها من البكاء

فريد : انا عايز اخرج انهارده يا شريف

شريف : نعم

فريد : الى سمعتوه انا هخرج انهارده

شريف : الى انتا عايزوه هروح اخلص الى اجراءت
تعالى معايا يا فادى

ذهب فادى و شريف ليخلصوا الاجراءت و ط
لب شريف عربيه

اسعاف لنقل فريد

و ذهبت ريم معهم في السيارة

و بعد مده من الزمن توقفت السيارة امام الب
يت و نزل الجميع من السيارة و لكن توقفوا
عندما شاهدوا سيارات تنقل عفش فريد و
شيري و والدها يقف مع العمل كان سعد ا
ول من فاق من الصدمه

سعد : ايه الى بيحصل هنا

والد شيري : زي ما انت شايف باخد عفش بـ

نتي

سعد : و تاخده ليه

والده شيري : هنتطلقها بنتي مش هتقدر تع

يش مع فريد تاني

سنا : الموضوع مش زي ما انتو فاهمين فر

يد

قاطعها فرید بصوته الحاد : ماما اصبرى شو
يه يعنى يا عمى انتا عايز تطلق بنتك منى

الوالد : اها

فرید : بنتك طالق طالق طالق و بالتلاته و ال
عفش انا مش عايز منه حاجه و حق بنتك ه
تاخده و انتا ماشى و مش عايز اشوف حد م
نكوا تانى ثم نادى فاددددى

جرى فادى له

فادى : نعم يا ابيه

فرید : تاخذ مفتاح الخزانة و تطلع تجيب ع
شرين الف جينه و انتا يا شريف ابعت
هات الماذون

كان الجميع فى حالة صدمه مما جرى
صعد الجميع و ساعد شريف و الممرضين
طلوع فرید الى الشقه

فريد : انا عايز اقعد في شقتنا

سناء : انتا من الاول كنت هتتعقد معايا عشا
ن ارعيك

ابتسم لها فريد ابتسامه واهنه

فرح : ابيه الماذون جيه

فريد : دخليه و نادى عمى و فادى و شريف

الماذون : السلام عليكم

الجميع : و عليكم السلام يا شيخ

شرح سعد له الامور و انهم يريدون الطلاق
بدا الماذون بكلماته المعتاده للصلح بينهم
ى الاخر تم الامر و ذهب
وقفت سناء امام شيرى

سناء : انا ابنى عمره ما قصر معاكى في حاج
ه و ابنى احسن رجل في الدنيا و هيتعالج و

هيبقى احسن من الاول لكن انتى واحده ج
شعه كنت بتقولى كلام زى السم و نسكت لا
مش عشان احنا ضعاف عشان احنا طيبين
برا و مش عايزه اشوف و شكوا تانى

نزل شيرى و والديها بصمت و رحلوا
كان الجميع فى حاله صمت

فريد : دخلونى اوضتى انا عايز ارتاح

ساعده فادى و شريف للدخول للغرف
كانت ريم تتابع ما جرى بصدمه من هذه الم
راه الذى تخلت عن زوجها فى محنتها و لم تع
رف ما موقفها الان

سناء : تعالى يا بنتى اوريكى اوضتك

ريم : طيب يا امى

ذهبوا الى غرفه واسعه نسبته بها سرير متو
سط الحجم لكنه اكبر من سريرها الخاص و

دولاب و تسريحه متوسطه و بها شباك عري

ض و يطل على اشجار

سناء : اوضتك اهي يا بنتى معلش فيها سر

ير و احد بس بكره باذن الله هنجيب سرير

تانى للولد

ريم : لا لا هو هينام جنبى عادى

سناء : الى تشوفيه انا هجيبلك لبس من عند

فرح عشان اكيد مش معاكي

لبس

ريم : شكرا جدا انا ان شاء الله اجيب لبرى

سناء : نامى انتى بس و ارتاحى و بكرة نبقى

نفكر فى كل حاجة

ريم : شكرا

سناء: اسيبك انا تغيرى بقا

وضعت ريم زياد على السرير و غطته بحنان
و اخذت تنظر له و تبكى و تلعن القدر الذى
وضعتها فى هذا الموقف
فاقت من شرودها على طرقات خفيفه

ريم : ادخل

دخلت فرح بخطوات رقيقه مثلها
ثم مدت يدها بجلباب
فرح : اتفضلى اعتقد ان ده هيجى مقاسك و
هاتى الهدوم الى عليكى
نغسلها و تلبيسها بكره

ريم : لا لا شكرا هى نضيفه متخافيش

فرح : طيب طيب
خلاص غيرى يلا هدومك براحتك
فى الخارج كانت سناء و سعد يجلسان

سناء : البنت شكلها طيبه

سعد بشرود : اها

سناء : مالك يا سعد

سعد : حاسس ان انا اعرفها يا سناء مش او

ل مره اشوفها

صدمت سناء فهى الاخره احست نفس الا

ساس قاطع شرودها خروج شريف

شريف : تمام يا مرات عمى هو اخذ العلاج و

هيرتاج فى الاغلب هينام

محدث يصحيه و ريم عارفه مواعيد العلاج

سناء : شكرا يا ابنى تعبنك معانا

شريف : العفو متقوليش كدا يلا يا بابا عشا

ن زينه عماله تعيط عشانا

سعد : يلا يا ابنى

فرح : انتوا ماشين مش هتتعشوا

شريف : لا مينفعش عشان ملك مستنيانا و
زينه عماله تعيط كمان

فرح : يعنى عشان مش شفاتك امبارح

شريف : اها يلا سلام

فى السياره

شريف : بابا بابا مالك

سعد : لا مافيش يا ابنى الكام يوم الى فاتوا

صعبين

شريف : فعلا يلا

سعد: يلا وصلنا الحمد الله

شريف : اها هنزل اشترى لزينه شكولاته و هـ

طلع ورى حضرتك

سعد : ماشى يا ابنى

اشترى شريف الشكولاته و سعد

فتح الباب استقبلته زوجته

ملك : عامل ايه يا حبيبي و حشتيني

شريف : الحمد لله و انتى كمان

و حشتيني زينه فين

ملك : فى اوضتها صدعتنى عايزه بابى

شريف : انا داخلها

دخل شريف غرفه ابنته و جدها تلعب بالتا

ب الخاص بها

شريف : زوزو حبيبه بابى

زينه : بابى و حشتيني اووى

شريف : و انتى كمان يا روح بابى

زينه : اوعى كدا انا زحلانه منك

شريف : يالهوى حبيبه بابى زعلانه ليه

زينه : انتا مش جيت امبارح تاخذنى من الحنا

نه

شريف : الحنانه ديه الى هى الحضانة

زينه : بابى

شريف : طيب خلاص انا كنت مشغول فى ال

شغل و بكرة هجيبك من الحضانة

زينه : اوك

اخرج شريف الشكولاته من جيبه و اعطتها لا

بنته

زينه : ثانكس يا بابى

شريف : تيجى نخض مامى

زينه : اه اه يلا

تسحب زينه و شريف الى المطبخ و صرخا
فى وقت واحد

زينه : مامى

شريف : لوكا

ملك : حرام عليكو مش هبطلوا العاده ديه

شريف : تؤ تؤ

ملك : ماشى يا شريف و انتى مين جبلك ال
شكولاته ديه يا زترده

زينه : بابى

ملك : جيبتلها و مش جيبتلى

شريف : انتى ليكى شكولاته مخصوص من
بتاعه الكبار

ملك : اتلم و روح غير عقبال ما احضر الع

شا

شريف : طيب يا حبيبتى

فى شقه فريد

سمعت ريم طرقات على الباب

ريم : ادخل

دخلت فى و هى تحمل صنيه طعام

فرح : يلا يا ستى عشان تتعشى

ريم : شكرا انا+

فرح : لا لا مفيش الكلام ده يلا قومى

قامت ريم و جلست امام فرح

كانت ريم تاكل بشرود

فرح : بکرا ان شاء اللہ لو عایزہ تجیبی حاج

تک

ریم بخوف : مش عارفه

فرح : ممکن فادی یروح معاکى

ریم : انا متشکره اوووی

فرح : العفو و اعتبارینی من انهارده اختک

ریم : یاریت انا کان نفسی یبقا لیا اخت من

زمان

فرح : خلاص تمام تصبحی علی خیر

ریم : و انتی من اهله

ذهبت ریم و احتضنت زیاد النائم

یاتری بکرا مخبی ایه یا زیزو

اتى صباح محمل بالكثير فماذا سيحدث

.....

بارت طويل اهوہ انا عايزه فوتس بقا و كومن
تس انا عارفه ان انا بتاخر و انتو بتستحملونى
بس ان شاء الله القصه هتخلص الشهر ده
عشان انا داخله على ثانويه عامه داعوتكم بق

□

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت الثامن

سمعت ريم طرقات على الباب

ریم : ادخل

دخلت في و هي تحمل صنيه طعام

فرح : يلا يا ستى عشان تتعشى

ریم : شكرا انا

فرح : لا لا مفيش الكلام ده يلا قومی

قامت ریم و جلست امام فرح

كانت ریم تاكل بشرود

فرح : بکرا ان شاء الله لو عايزه تجيبى حاج

تك

ریم بخوف : مش عارفه

فرح : ممكن فادی يروح معاكى

ریم : انا متشكره اوووى

فرح : العفو و اعتبرينى من انهارده اختك

ریم : یاریت انا کان نفسی یبقا لیا اخت من
زمان

فرح : خلاص تمام تصبحی علی خیر

ریم : و انتی من اهله

ذهبت ریم و احتضنت زیاد النائم

یاتری بکرا مخبی ایه یا زیزو

اتی الصباح استیقف زیاد و نظر باستغراب ال

ی الغرفه

زیاد : لیم لیم قومی

ریم : ایه انتا صحیت یا زیزو

زیاد : اها احنا فین

ریم : احنا عند ناس طیبین و هشتغل عنده

م عشان ابنهم تعبان شویه

زياد : و ناس دول حلوين و لا زى بابا

ريم: لا حلوين بس لازم مش نعمل دوشه

زياد : لا لا مش هعمل شقاوه

ريم: شاطر يلا هقوم البس عشان ننزل

زياد : حاضر

ابدلت ريم ملابسها و خرجت بهدوء

وجدت سناء تقرأ القرآن

ريم : صباح الخير

سناء : صباح النور يا بنتى

ريم : استاذن حضرتك تشوفى استاذ فريد ص

حى و لا لا عشان العلاج

سناء : هندیلك فرح حاضر فرح فرح

فرح : نعم يا ماما

سنة : روحى مع ريم وريها اوضه اخوكى و
شوفيه صحى و لا لا

فرح : حاضر تعالى يا ريم ثم التفتت الى زياد
يخلائى اسمك ايه يا قمر انتا

زياد : ائمى زياد

فرح : غسل يا اخواتى ريم اوضته ابيه اهى اد
خلى و انا هلعب مع العسل ده شويه و نح
ضر الفطار سوا

ريم : لا مش ينفع يتعبك

فرح : لا مفيش تعب و لا حاجه

دخلت ريم الغرفه وجدتها مظلمه و لكن فريد
د مستيقظ

ريم و هى تفتح الستار : صباح الخير

فريد : صباح النور

ریم : شكلك صاحی من بدری

فرید : من فتره صغیره

ریم : طیب تمام انا هخليهم يحضروا الفطار

عشان تفطر كويس و تاخذ العلاج

فرید : ماشی

ریم : انا ممكن اقولك حاجه بس ارجوك م

ش تزعل

فرید : قولى متخافيش انا بقیت متوقع ای >

اجه

ریم : انا

عارفه ان الى حصل امبارح اكيد قصر على ز

فسيتك بس هی مش تستهلك عشان اتخا

ت عنك في محنتك

فريد : انا كنت حاسس ان احنا اصلا حياتنا م

هزوزه مفيش اساس متين ليها

ريم : احمد ربك فى السراء و الضراء

فريد : الحمد لله

ريم : انا هروح اخليهم يحضروا الفطار

هز فريد راسه بالموافقه

ذهبت ريم الى الخارج

سناء : ها يا بنتى صحى

ريم : اه صحى و عايز يفطر كمان

سناء : حالا

ريم : يا ريت بس تكون حاجات مغذيه و كما

ن يا ريت كويه لبن كبيره

سناء : فررح

ريم : يلا يا استاذ عشان تاكل

فريد : آكل ازي

ريم : بايد التانيه

فريد : مبعرفش

ريم : خلاص هكلك

فريد : بجد

ريم : اها يلا افتح بؤقك

انتهت ريم إطعام فريد

فريد : شكرا

ريم : العفو على ايه

في ذلك الوقت دخلت سناء

سناء : صباح الخير يا ابني عامل ايه كويس

فيه حاجه و جعاك

فرید : متخافيش يا امی انا کویس

سناء : اتنا کلت ازی

فرید : ریم اکلتنی

سناء : ربنا یحفظک یا بنتی

ریم : یاااا دیه اکثر دعوه محتاجها دلوقت یلا

خد العلاج یا استاذ

اخذ فرید العلاج و اثناء هذا دخل علیهم زیاد

و هو یلهث

زیاد : لیم لیم عفريت هیکولنی

ریم : اهدی اهدی یا زیاد فیه ایه

زیاد : عووو عاوز یاکل زیاد هم هم

کان فرید ینظر بحنان لانه یعشق الاطفال

فرید : بس بس یا سکر

زیاد : انا

فرید : ایوه تعالی اقولک

نظر زیاد الی ریم فاشارت له بالموافقه

فرید : اتتا شوفت عفریت هنا

زیاد : اه عووو کبیر و شعره منکوش

فرید : اصبر کدا فاددددددی تعالی

فادی : صباح الخیر یا ابیه

فرید : اتتا عندک کام سنه

فادی: ۲۰ لیه

فرید : مش عیب تبقا شحط و تخض عیل

صغیر

زیاد: یعنی ده العوو

فرید : اه ده بس اهل شویه

زیاد : ممکن امسك شعره

فرید : تعالی یا فادی خلیه یمسك شعرك

فادی : ایه یا ابیه

ریم : خلاص یا زیاد عیب کدا

فرید : اصبری یا انسه بس تعالی یا فادی

نقد فادی طلب اخیه

زیاد : اشدہ اووی و لا

فرید : الی اتتا عایزه

شد زیاد شعر زیاد بقوته الصغیره

فادی : مبسوط

زیاد : اها

ریم : استاذن حضراتکوا انا هنزل ساعه و اج

سناء : روحی یا حبیبتی بس هتروخی فین

ریم : هروح الشقه اجیب هدومی انا و زیاد

فرید : خدی فادی معاکی لحد یضایقک

ریم : لا بلاش اتعبه معا یا

فادی : لا مفیش تعب و بعدین اعتبارینی ز

یاد

زیاد : لا لیم تاغتی بس

ضحک الجمیع علی کلام زیاد

سناء : واضح انک بتحبوا بعض اووی

ریم : زیاد ده الی باقی من عیلتی ماما ماتت

بعد ولدته بشهرین و انا الی ربیته

سناء : ربنا یحمیکم یا بنتی یلا یا فادی روح ا

لبس عشان تنزل مع ریم

و انتی یا ریم روحی کلی سندویتش

ريم : لا شكرا انا مبفطرش

فريد : ازی ده الفطار اهم وجبه للانسان و ال
مفروض انك عارفه

ريم : للاسف انا عارفه بس مش بعرف افطر
فی ذلك الاثناء دخلت ريم و بيدها طبق بيه ع
ده سندويشات

فرح

: الملكه فرح تامر الانسه ريم ان تقضى على
هذا الطبق

ضحكت ريم من حديث فرح

ريم : انتى بتحلمى يا بنتى بس انا هاخذ واح

د

فرح : اوك ثم التففت الى زياد

زيرو انتا مشيت ليه

زیاد: انتی سیبتنی للعو ووو

فرح : لا ده مش عوو ده فادی

فرید : یعنی انتی و اخوکی المجنون اتفتوا

علی الواد

فرح : انا ابدا خالص انا ورايا مذاکره

ثم ذهبت الى غرفتها

جاء فادی اليها

فادی : جاهزه يا ريم

ريم : اها يلا زياد تعقد مش تعمل دوشه

زياد : ماشى بس انتى هتروحي مع العوو و

و

ريم : اها متخافش

نزلوا و ركبوا التاكسى و بعد نصف ساعه ذه

بوا الى منزل ريم فتحت ريم الباب برفق و ل

م تجد سيد

ريم : الحمد الله مش موجود

فادی : هو مين

ريم : جوز امی

فادی : طيب يلا لمی حاجتك انتا و زياد

ريم : طيب استناني هنا

دخلت ريم المطبخ و صنعت كوب شای و

خرجت قدمته له

فادی : تعبتی نفسك ليه

ريم : لا مفيش تعب عقبال ما تشرب الشا

ی اكون لميت الحاجه+

فادی : تمام

دخلت ريم غرفتها و اجمعت بعض من ملا
بسها هي و زياد و لم تنسى اليوم الذكريات ا
لخاص بها هي و عائلتها
و خرجت و جدت فادي اكمل شرب الشاي

فادي : خلصتي

ريم : اها يلا

فادي : هاتي الشنطه طيب

ريم : لا لا خلاص

فادي :يا بنتي هاتي بس

اخذ فادي الشنطه منها و و هموا بالذهاب ل

كنهم توقفوا من هول صدمتهم

.....

بارت طويل اهوه عايزه فوتس كتير و كومننت
س تفرحني و ياريت الصامتين يعملوا فوت

واصل قراءة الجزء التالي

البارت التاسع

فتحت ريم الباب برفق و لم تجد سيد

ریم : الحمد لله مش موجود

فادی : هو مین

ریم : جوز امی

فادی : طیب یلا لمی حاجتک انتا و زیاد

ریم : طیب استنانی هنا

دخلت ریم المطبخ و صنعت کوب شای و

خرجت قدمته له

فادی : تعبتی نفسک لیه

ریم : لا مفییش تعب عقبال ما تشرب الشا

ی اکون لمیت الحاجه

فادی : تمام

دخلت ریم غرفتها و اجمعت بعض من ملا

بسها هی و زیاد و لم تنسی البوم الذکریات ا

لخاص بها هي و عائلتها
و خرجت و جدت فادی اکمل شرب الشای

فادی : خلصتی

ریم : اها یلا

فادی : هاتی الشنطه طیب

ریم : لا لا خلاص

فادی : یا بنتی هاتی بس

اخذ فادی الشنطه منها و و هموا بالذهاب ل
کنهم توقفوا من هول صدمتهم حين وجدوه
سید یدخل و معه اصدقاء السوء

سید : انتی ایه الی رجعت مش غورتی امبارح
و مین النطع الی معاکى ده

ریم : حسبی

اللہ و نعم الوکیل فیک موت امی بحسرتها

سید : بت انتی غوری من هنا مضیعیش الد

ماغ بتاعتی

و مین ده کمان یا بت عشیقک

فادی : لحد هنا و کفایا انا ممکن اتصل بالبو

لیس یجوا یاخذکوا کلکوا اتکلم علی قدک یلا

یا ریم

ذهبت ریم و هی تسیل دموعها علی خدیها

و تشهق بالم

فادی : خلاص اهدی یا انسه ده رجل حیوان

ریم : انا بکره اوووی

فادی : حقک الصراحه اتضحکی بقا لیفتکرو

نی خطفک

ضحکت ریم برفق

فادی : بقولک یا ریم

ریم : اممم قول

فادی : تعرفی مکان بتاع عصیر قصب

ریم : قصب اه لیه

فادی : فرح نفسها فیه من کام یوم و انا کما

ن نفسی فیه

ریم : طیب تعالی فیه واحد قدام شویه

فادی : طیب یلا نمشی

وصل ریم و فادی الی المحل

الرجل : صباح الخیر یا بنتی عاش من شافک

ریم : عامل ایه یا رجل یا طیب

الرجل : کویس الحمد الله

ریم : طیب عایزه جرکن قصب خصوصی

الرجل : عینی یا بنتی بس انتی زی بنتی می
ن الاخ

ریم : زمیلی فی الشغل

الرجل : متزعلش یا بیه بس احنا هنا الناس
مش بترحم حد

فادی : انا عارف متخافش ریم زی اختی

الرجل : اتفضل یا بنی القصب اهوه

فادی : شکرا الحساب کام

الرجل : خلاص یا بنی

فادی : لا طبعا ازی

الرجل : خلاص یا بنی علیا المرادی

ریم : خلاص یا فادی

فادی : ازی بس

الرجل : مع السلامه يا ابنى و سلمىلى على ز

ياد يا ريم

ريم : حاضر سلام يلا يا فادى

رجع فادى و ريم الى المنزل و فتحت لهم فر

ح و زياد

ريم : السلام عليكم

فرح : و عليكم السلام فادى ايه الى فى ايدك

ده

فادى : ده حاجه ملكيش دعوه بيها

فرح : عشان خاطرى يا تؤامى قولى

فادى : ماشى يا ستى ده عصير قصب

فرح : قصب حبيبي يا فيدو

فادى : فيدو الله يخرىيتك

فرح : هات بسرعه لماما تشوفو

فادی : اشطا خدی

ریم : هی طنط مش بتحبوا

فادی : لا بتحبوا بس فرح مدمنها فهی خای

فه علیه انا هدخل اشوفها

ریم : طیب

ذهب فادی الی غرفه فرید

فادی : سامو علیکو

سناء : و علیکم السلام یا بنی انتا مش هتبط

ل الی الهبل الی بتعملوا ده

فادی : حبیبیت قلبی یا ست الكل انا لو بطلا

ت الهبل اتحرق

فرید : عملت ایه هناك

قص فادی کل ما حدث هناك

فريد : ايه الرجل الو** ده

فادی : قدرها بقا

في ذلك الحين دخل زياد و معه كوي عصير

زياد لفريد : تاخذ حبه

فريد : لا شكرا بس جيبتته منين

زياد : فلح (فرح)

سناء : فادی انتا الى جيبت الزفت ده

فادی : انا لا خالص

زياد : عمو مش تكذب عشان الكادب بيروح

النار

فريد : مش عيب عليك الواد الصغير يعلم

ك

فادی : طیب واضح کدا ان الحفله علیا انا ه

قوم اغیر و انام شویه

سنا : استنی کل الاول هتلاقی فرح حطیت ا

لاکل

فادی : طیب قدام فیها اکل خلاص هغیر و ا

جی

فرید : طفس

فادی : و ایه الجدید

فی المطبخ کانت ریم تساعد فرح فی الغداء و

نقله

ریم : هو انتو عندکوا تربیزه

فرح : اها لیه

ريم : هندخلها اوضه استاذ فريد و نخط عليه
ا الغذاء ده هيحسن نفسيته اكثر و كمان هي
ساعده على الشفا

فرح : فكره حلوه انا هروح ادخل التربيذه و از
تي هاتي الاطباق على اوضه

ذهبت فرح لتحضر التربيذه و ادخلتها غرفه ف
ريد و دخلت ريم بيدها الاطباق

فريد : ايه ده بتعملوا ايه

فرح : مفيش هناكل كلنا هنا

فريد : و مين صاحب الفكره العبقريه ديه

ريم : و اللهى على حسب لو ده تريقه فديه

فكره فرح اما لو ده شكر فديه فكرتى انا

ضحك الكل على كلام ريم فى هذا الوقت

دخل فادى

فادی : ایه یا جدعان مفیش اکل بره

فرح : احنا هناكل هنا و مش ترغى عشان ذ

خلص يلا يا بنتى نجيب بقيه الاكل

فادی : و الله خساره فيكى

ذهبوا ليحضروا باقى الطعام

سناء : يعنى انتا الى جيبت العصير

فادی : ما انتى عارفه يا ست الكل ان مينفع

ش تؤامى يبقا نفسها فى حاجه و انا معملها

ش

سناء : ربنا يخليكوا لبعض يا حبايى بس انا

خايفه عليها

دخلت فرح و ريم بالطعام

فرح : متخافيش عليا انا زى القرده اهو

سناء : طيب يلا يا عشان ناكل
ايه يا فرح ده ايه طبق الرز المنعكش ده
ريم : ده بتاعى يا طنط انا مش بعرف اكله غير
ركدا

سناء : طيب يا حبيبتى
نظر لها فريد بصدمة فهى ذكرته باجمل الذ
كريات وظل شارد و فاق

سناء : يلا يا حبيبي عشان اكلك

فريد : طيب يا امى

اكل الجميع ياكل بصمت و فريد

يتابع حركتها

فريد : الحمد لله شبعت يا امى

سناء : طيب يا حبيبي

ریم : انا كلت الحمد الله يلا يا زيزو عشان نغ

سل ایدینا

قام الجميع بعد اكلوا طعامهم و ادخلوا ال

طعام

سناء : انا هدخل اريح شويه يا اولاد

فادی : انا هدخل انام شويه عشان اصحی اذ

اكر

فرح : انا هدخل اذاكر

سناء : طيب يا ريم البيت بيتك يا بنتی لو ع

وزتی ای حاجه اعمیلها

ریم : لا يا

طنط انا هدخل للاستاذ فرید اديلوه العلاج

سناء : طيب يا بنتی

دخلت ريم لفريد و
اعطته العلاج و اعطته الماء اخذ فريد العلاج
منها

ريم : ممكن ايدك

فريد : ليه

ريم : عشان اركب الكلونه عشان الحقن

اعطها فريد يده و بسيطه

الكلونه و علقته المحلول

ريم : تمام كدا

فريد : شكرا

ريم : على ايه يا استاذ فريد ده واجبي

فريد : بلاش استاذ ديه

ريم : لا ازي +

فريد : هو كده فريد بس و انا اقولك ريم ب
س و بعدين احنا مطولين

ضحكت ريم برفق : خلاص تمام

دخل فى ذلك الوقت فرح و بيدها احدى الكت

ب

فرح : ابيه و نبى اشرحلى الجزء ده لحسن ر

خم

فريد : و هشرح ازى و انا كدا

فرح : اممم

ريم : ورينى كدا

نظرت ريم الى الكتاب و فهمت ما فيه و شر

حته الى فرح بطريقه مبسطه و بسيطه

ريم : ها فهمتى

فرح : اها شكرا اووى يا ريم

ريم العفو على ايه اى حاجه تقف قدامك

هاتيها

فرح : اوك

مر ٣ شهور على ذلك اليوم

و اليوم هو يوم غير طبيعى لانه

.....

بارت مفاجى اهوہ عايزه

فوتس و كومنٲس و ياريت

الصامٲين يعملوا فوتس

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت العاشر

مر ٣ شهور على ذلك اليوم و اليوم هو يوم غ
ير طبيعى لان اليوم معياد فك الجبس الخا
ص بفريد تجمع الكل بمنزل

شريف :ها جاهز يا بطل

فريد : ايوه يا عم اخلص

شريف : ماشى هاتى يا ريم الادوات

ريم : اتفضل يا دكتور

بدء شريف فى قطع الجبس بمهاره

و ريم تساعده و انتهى بعد و قت

ليس بقليل

شريف : بص يا فريد حاول تحرك ايدك بس

براحه

حرك فريد يده بصعوبه

شريف : حاول تحرك رجلك كذا

حاول فرید لکن لم یقدر

شريف : زی ما انا كنت متوقع هنعمل اشاء

ه و نستنى النتيجة عشان نحدد ميعاد العم

ليه هتبقى امتى

فرید : شكرا يا شريف ممكن تجيبلى زينه ع

شان وحشاني اووى

شريف : حاضر هروح اجيبها

كانت ريم تجمع الاشياء

نظر لها فرید احساسه انه يعرفها

يحيره تذكره باجمل الذكريات

بالنسبه له خلال ٣ شهور عرفها

اكثر تجلس معه معظم الوقت

كلمات بسيطه تنهى يأسه

زینه : انکل فرید و حستینی اوووی

فرید: و انتی کمان یا زوزو و حستینی قد ال
بحر قولیلی بقا عامله ایه

زینه : کویسه ثم اقتربت من اذنه بهمس اما
یمشوا هقولک سررر

فرید : اوک انا هخرجهم دلوقتی ثم اردف بچ
دیه مصطنعه یلا یا ریم فرح بتنده علیکی و
انتا یا شریف ملک عایزاک برضوه

شریف : بجد شکلنا بنتوزع یا ریم

ریم : اها یا دکتور عالعموم انا کنت خارجه ا
صلا

شریف : خدینی معاکی یا بنتی

خرج ریم و شریف و بقیت زینه مع فرید تح
کی له عن المغامرات فی الحضانه

في الخارج كانت البنات وضعوا الطعام على ا

لسفره

فرح : يلا يا جماعه عشان ناكل

شريف : يلا يا فادى نجيب فريد

ذهب الاثنين الى غرفه فريد

كان فريد و زينه يتحدثون و عندما دخلوه تو

قفوا عن الحديث

شريف : فيه ايه

فريد : ملكش دعوه ده سررر

شريف : اوك يلا عشان تخرج و ناكل

سند فادى و شريف فريد

فريد : اه براحه

شريف : معلش استحمل خلاص و صلنا

جلس فرید علی الكرسی و جلس الجمیع و
بدؤا بالطعام كادت سناء باطعام فرید كالعاد
ه لکنه اوقفها

فرید : انا هاكل يا امی لوحدی

سناء : ماشی يا ابنی

كان جو الطعام رائع دافی تحسنت نفسیه فر
ید كثيرا انهی الجمیع الطعام

شریف : ورینی يا ریم العلاج

ریم : حاضر يا دكتور

ذهبت ریم لتحضر العلاج و اتت

ریم : اتفضل يا دكتور

نظر شریف الى العلاج

شريف : انتى نفذتى كل الى انا قولته شاطره

يا ريم تمام بصى هنلغى ده

و ده يبقى ٣ مرات تمام

ريم : اوك

سنا : تعبينك معانا يا بنتى

ريم : العفو يا طنط

سنا : بلاش طنط ديه

انتى بقيتى زى فرح و بعدين

انتى فى الاول كنتى بتقولى امى

دمعت اعين ريم : خلاص متزعليش يا امى ا

نا بحبك اووى

ملك بمرح : ايه يا جماعه مالكوا ده انهارده

فرح المفروض

ضحك الجميع على كلام ملك

ذهب زياد و هو يمسك

بيد زينه الى شريف

زياد : انكل

شريف : نعم يا حبيبي

زياد : انا هاخذ زينه الاوضه

شريف :

نعمممم يا حبيبي ما تشوفي اخوكى يا ريم

ريم : ايه يا زياد فيه ايه

زياد : انا هاخذ زينه افرجها على الصول و اللا

عب

ريم : هيفرجها على الصور يا دكتور متخافش

و اللعب

فريد : خلاص روح يا زياد

سعد : اخوكى يا ريم ليه مستقبل

هائل الصراحه

ضحك الجميع على كلام سعد

شريف : فى خبرين واحد حلو

و التانى وحش

فريد : قول الحلو الاول

شريف: انا حجتلك يا فريد ميعاد الاشعه

بعد ساعتين

فريد : شكرا يا شريف و التانى

شريف : لو مبطلتش كلمه شكرا ديه هجب

سك من جديد و التانى انك للاسف الفتره دي

ه هتتحرك على كرسى بعجل

ساد صمت شديد من الجميع و اغمض فر

يد عينيه بالم هو يعرف ان العلاج صعب لك

ن ليس لهذه الدرجه

وقفت ريم و ذهبت اليه و قالت :

احنا قولنا نقول الحمد الله في السراء و الضرا
ء و بعدين الفتره الى هتتعقد عليها فيه ديه از
تا الى هتحددها لانها حسب عزيتمك للعلاج

فريد : الحمد الله الحمد الله

ملك بمرح : طيب يا جماعه بالنسبه للتورته
الى احنا عملنها هناكها و لا ايه

فرح : عندك حق و اللهى يلا نقوم نجيبها يا
لوكا

قام فرح و ملك ليحضروا التورته و الاطباق

فرح : بتحبى الشوكلاته و لا

الكريمه يا ريم

ريم : انا بحب القطعه الى بينهم

سرح فرید فی کلام ریم

ملك : یا قرده احدى حته فی التورته

نادت ملك على زیاد و زينه

زينه : جدو انا عايزه شمعه فی تورته زى الى

فی الصوله

سعد : صوره ايه یا حبيبه جدو

زينه : صوله الى جوه فی الاوضه

نزلت زينه فجاءه من على رجل سعد و ذهب

ت الى الغرفه و احضرت الصوره

زينه : ديه یا جدو

نظر سعد الى الصوره التى بيده : فيروووو

نظر له الجميع بصدمة شد شريف الصوره م

ن يده و نظر لها بصدمة

ریم : فیروز مین یا جماعه

فرید : بصی یا ریم هو انتی الی فی الصوره دیر

ه

ریم : اها انا

قام سعد و ذهبت الیها : انتی فیروز بنتی الی

ضاعت من ۱۸ سنه

بکت ریم من الصدمه کیف هذا ان زیاد لم ی

کن اهاها کیف عاشت ۱۸ سنه مع اشخاص

لم یکنوا اهلها

ریم : لو سمحت انا عایزه

افهم کل حاجه

استرجع فرید احداث هذا

اليوم المشوؤم :

كنا فى اسكندريه بنصيف و كنا بنلعب كلنا و
بنطير الطياره الورق و انا و شريف مشينا م
ع الطياره و انتى كنتى بتلعبى فى الرمله و ر
جعنا ملنقيش

و قعدنا نلف كتسر و ننزل اعلانات فى الجرنا
ل و مكأفاه بس محدش اتصل و لا بلغنا باى
حاجه لحد ما فقدنا الامل

سعد : انتى بنتى الاحساس الى انا كنت بحس
وا ناحيتك عشان انتى بنتى نفسى احضنك
قووى و اعوضك عن كل السنين الى فاتت

ريم : برضو كل ده مش دليل

شريف : احنا هنروح دلوقتى نعمل DNA م
ع اشعه فريد عشان
كل حاجه توضح يلا يا جماعه

نزل الجميع ذاهبين الى المستشفى

و كل منهم بداخله افكاره

و صلوا بعد وقت ليس بقليل

شريف : تعالى يا فريد على غرفه الاشعه الاو

ل

ذهب فريد و شريف و فادى الى غرفه الاشع

ه

الدكتور : اهلا اهلا يا شريف

شريف : الحمد لله فريد ابن عمى اعملوا الا

شعه الى انا قولتلك عليها و عايزها انهارده يا

دكتور

الدكتور : تمام

شريف : خلصوا الاشعه وروحوا مكتبى اوك

فادى : اوك

خرج شريف بدون كلام و ذهب لهم

شريف : تعالوا يا جماعه مكتبى

اقعدوا فيه

ذهب الجميع الى مكتب شريف و جلسوا فيه

٥

شريف : تعالى يا بابا انتا و ريم

عشان الفحص

ذهبوا الثلاث الى غرفه الفحص

حازم : اهلا يا شريف

شريف : اهلا يا حازم بص عايزاك تاخذ العينا

ت منهم و تعمل DNA

فورا و اول لما يخلص تجيبهولى

على مكتبى

حازم : تؤمر يا شريف حلا هيحصل اتفضل م

عايا حضرتك الاول

دخل سعد غرفه الفحص اول

ثم دخلت ريم بعده+

حازم : تمام انا كده خدت العينات يا شريف ا

ول لما التحليل يطلع هجييهولك المكتب

شريف : شكرا يا حازم

ذهبوا الى المكتب و جدوا فريد و

فادى جالسين دخلوا بصمت

كان سعد ينظر الى ريم بلهفه

و فريد ينظر لها بحنان و حب

وفرح و فادى ينظران لها بذهول

و سناء و ملك بصدمه

مر ساعه و الجميع صامت قاطعه دخول

.....

.....بارت طویل اھوہ

و ملیان احدات عایزه تشجیع و اعملو فوت

س و کومنتس علی الفقرات فرحونی

و بلاش صمت □□

واصل قراءة الجزء التالي

البارت الحادى عشر

نزل الجميع ذاهبين الى المستشفى

و كل منهم بداخله افكاره

و صلوا بعد وقت ليس بقليل

شريف : تعالى يا فريد على غرفه الاشعه الاو

ل

ذهب فريد و شريف و فادى الى غرفه الاشعه

ه

الدكتور : اهلا اهلا يا شريف

شريف : الحمد لله فريد ابن عمى اعملوا الا
شعه الى انا قولتلك عليها و عايزها انهارده يا
دكتور

الدكتور : تمام

شريف : خلصوا الاشعه وروحوا مكتبى اوك

فادى : اوك

خرج شريف بدون كلام و ذهب لهم

شريف : تعالوا يا جماعه مكتبى

اقعدوا فيه

ذهب الجميع الى مكتب شريف و جلسوا في

هـ

شريف : تعالى يا بابا انتا و ريم

عشان الفحص

ذهبوا الثلاث الى غرفه الفحص

حازم : اهلا يا شريف

شريف : اهلا يا حازم بص عايزاك تاخذ العينات

ت منهم و تعمل DNA

فورا و اول لما يخلص تجيبهولى

على مكتبى

حازم : تؤمر يا شريف حلا هيحصل اتفضل م

عايا حضرتك الاول

دخل سعد غرفه الفحص اول

ثم دخلت ريم بعده

حازم : تمام انا كده خدت العينات يا شريف ا

ول لما التحليل يطلع هجيبهولك المكتب

شريف : شكرا يا حازم

ذهبوا الى المكتب و جدوا فريد و

فادى جالسين دخلوا بصمت

كان سعد ينظر الى ريم بلهفه

و فرید ينظر لها بحنان و حب

وفرح و فادی ينظران لها بذهول

و سناء و ملك بصدمة

مر ساعه و الجميع صامت قاطعه دخول د

كتور الاشعه

الدكتور : اتفضل الاشعه اهى

شريف : شكرا يا دكتور

الدكتور : العفو و خرج

نظر شريف الى الاشعه و فحصها

شريف : تمام زى ما انا متوقع هنتنى من

٣ اسابيع لشهر و نعمل العمليه ديه حسب

استجابتك للعلاج

فريد : تمام يا شريف

قاطع دخولهم حازم و بيده النتيجة

و قف شريف و ريم و سعد بلهفه

شريف : ها يا حازم النتيجة ايه

حازم : النتيجة متطابقه بنسبه ٩٩.٨ %

نظر سعد الى فيروز بحنان : كنت متأكد انك

بنتى

شريف : شكرا يا حازم

جلست فيروز لم تتحمل الصدمه و بكت :

يعنى كل الى انا عيشته كذب

و انا مستحمله القرف ده كله عشان زياد و

فى الاخر طلع كذب يعنى امى مش امى و

ابويا طلع عايش و انا مذلوله كدا و انا

بشتغل مع اخويا الفتره ديه كلها و انا

معرفش يارب

انا تعبانه اوووى يارب ليه كدا

جرت عليها سناء و حضانتها و كانت تبكى و
كان الجميع ايضا يبكون على هذا القهر الذى
تحملته هذه الفتاه

سعد : انا اسف يا بنتى هعوضك عن كل ده
من انهارده مفيش دموع

شريف : متخافيش يا فيروز احنا حنك مش
هنسيبك تانى

قاطع حديثه الاغماء على فيروز

سناء : الحقنا يا شريف

حمل شريف فيروز و وضعها على السرير و
قام بقياس الضغط
و اعطاها حقنه مهدئه

شريف : الضغط و اطفى و مع الى حصل
كانت على و شك انهيار عصبى انا اديتها

حقنه و مش هتصحى الا الصبح و وجودنا

هنا ملهوش لازمه

سعد : انا مش همشى و اسيب بنتى

شريف : محدش قال هنسيبها يا بابا

هناخذها معنا على البيت

فرح : طيب و زياد ده نام من كتر العياط يا

حبيبى

ملك : هيروح معنا طبعا واضح اننا

متعلقين ببعض جدا

شريف : يلا يا جماعه اتفضلوا و انا و فادى

هنزل فريد

آما الجميع براسه و نزلوا و رجع شريف و

حمل فيؤوز و انزلها السياره

فريد : يلا يا شريف روح و انتا يا فادى و

قفلنا تاكسى

فادى : طيب

شريف : يلا يا ملك اركبى جنب فيروز

سعد : لا انا الى هركب جنب بنتى

شريف : اوك براحتك يا بابا

ركب الجميع و ذهبوا الى البيت بعد حوالى

نصف ساعه ركن شريف السياره باسفل

المنزل و حمل فيروز ذهب الجميع الشقه

سعد : دخل فيروز فى الاوضه بتاعتى

شريف : حاضر يا بابا

ادخل شريف فيروز الغرفه

سعد : يالا بره مش عايز اشوف حد غير لما

اقول

شريف : طيب براحتك

خرج شريف و ذهب الى غرفته

ملك :تعالى يا حبيبي تعبت انهارده

شريف : انا هخس اخد دش

ملك : طيب براحتك

دخل شريف الحمام و ذهبت ملك لتحضر

بعض السندويشات و العصير

ثم خرج بعد مرور الوقتو جدها

ملك : تعالى كل حاجه يلا

شريف : لا يا ملك مليش نفس

مدت : عشان خاطري كل واحد

بس مع العصير

اكلهم شريف منها بصمت لمت ملك الاشيا

ء و اخرجتها ثم رجعت

ملك : شريف انا عارفه ان الى حصل انهارده
كتير عليك يا حبيبي

شريف : انا مصدوم يا ملك بس فرحان اننا
عرفنا ازي هي كانت بتشتغل معايا و انا كل
ده مخدتش بالي مع انها فيها شبه من ماما ا
لله يرحمها هي عانت كتير اوووي يا ملك انا
خايف عليها

ملك : مش تخاف يا شريف هي هتعقد فتر
ه مش مصدقه و بعدين هتعرف

شريف : ربنا يسهل اطفى النور عشان ننام

ملك : حاضر يا حبيبي

جاء يوم جديد محمل بكتير من الاحداث است
يقظت فيروز من نومنها وجدت سعد نائم ع
لى الكرسي الذى امامها و بيده البوم صور
حاولت ان تقوم من مكانها لم تقدر

و اطلقت تآوه عالی استیقظ سعد

علی اثره

سعد : اتنی صحیتی یا بنتی عامله ایه

فیروز: انا کویسه عایزه اقوم ممکن تسندنی

سعد : طبعا یا روح ابوکی

اسندها سعد لتجلس علی السریر

سعد : وحشتینی یا فیروز انا عارف انک مص

دومه من الحصل و انک عیشتی ظلم کتیر

بس اوعدک

من انهارده مفیش حزن تانی

ابتسمت فیروز بضعف

سعد : بصی یا حبیبه ابوکی دیه اتنی فی عید

میلادک قبل ما ضیعی

فیروز : و دیه ماما

سعد : اها و ده فرید کنتی بتسکتی دایما م

عاه عن شریف و ديه سناء

ظلت فیروز تقلب فی الالبوم

سعد : یلا فوقی کده و ادخلی خدیك دش ء

قبال ما قول لهم يعملوا الفطار

فیروز : انا مش معایا هدوم

سعد : هجيبك من ملك

فیروز : شكرا

سعد : انا مش عایز اسمع کلمه شکرا ديه

تانی انتی بنتی حبیبتی

فیروز : حاضر یا...

سعد : قولیها یا بابا نفسی اسمعها منك

فیروز بدموع : یا بابا

جری سعد علیها و احضتنها و بکی

سعد : وحشتینی یا بنتی حقک علیا مش ه

سیبک تانی باقی عمری انا اسف

فیروز : متاسفش

سعد و مسح دموعه : خلاص من انهارده م

فیش دموع کله فرح یلا خشی خدی دش و

هجبیلک الهدوم

فیروز : ماشی

خرج سعد فی الصاله وجدهم جالسن

شریف : صباح الخیر یا بابا

سعد : صباح النور ملک هاتی حاجه لفیروز ع

شان مجبناش هدومها معانا

ملک : حاضر یا بابا عنیا

ذهبت ملک و احضرت ملابس لفیروز

اخذهم سعد منها و دخل الغرفه ثانیه

وجد فيروز

.....

بارت ملين بالاحداث اهوه عايزه كومتس
و فوتس والى بيعملوه فوت قليلن جدا مش
هتخسروا حاجه يعنى لو دوستو على □
ديه □ بالعكس هتفرحونى □

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت الثانى عشر

جاء يوم جديد محمل بكثير من الاحداث است

يقظت فيروز من نومنها

وجدت سعد نائم على الكرسي الذى امامها

و بيده البوم صور

حاولت ان تقوم من مكانها لم تقدر

و اطلقت تآوه على استيقظ سعد

على اثره

سعد : انتى صحيتى يا بنتى عامله ايه

فيروز: انا كويسه عايزه اقوم ممكن تسندنى

سعد : طبعا يا روح ابوكى

اسندها سعد لتجلس على السرير

سعد : وحشتينى يا فيروز انا عارف انك مص

دومه من الحصل و انك عيشتى ظلم كتير

بس اوعدك
من انهارده مفيش حزن تانى

ابتسمت فيروز بضعف

سعد : بصى يا حبيبه ابوكى ديه انتى فى عيد
ميلادك قبل ما ضيعى

فيروز : و ديه ماما

سعد : اها و ده فريد كنتى بتسكتى دايمه
عاه عن شريف و ديه سناء
ظلت فيروز تقلب فى الالبوم

سعد : يلا فوقى كده و ادخلى خديك دش ع
قبال ما قول لهم يعملوا الفطار

فيروز : انا مش معايا هدوم

سعد : هجيبلك من ملك

فيروز : شكرا

سعد : انا مش عايز اسمع كلمه شكرا ديه

تانی اتنی بنتی حبیبتی

فیروز : حاضر یا...

سعد : قولیها یا بابا نفسی اسمعها منك

فیروز بدموع : یا بابا

جری سعد علیها و احضتنها و بکی

سعد : وحشتینی یا بنتی حقک علیا مش ه

سیبک تانی باقی عمری انا اسف

فیروز : متتاسفش

سعد و مسح دموعه : خلاص من انهارده م

فیش دموع کله فرح یلا خشی خدی دش و

هجیبک الهدوم

فیروز : ماشی

خرج سعد فی الصاله وجدهم جالسین

شريف : صباح الخير يا بابا

سعد : صباح النور ملك هاتي حاجه لفيروز ء

شان مجبناش هدومها معانا

ملك : حاضر يا بابا عنيا

ذهبت ملك و احضرت ملابس لفيروز

اخذهم سعد منها و دخل الغرفه ثانيه

وجد فيروز تقف امام برواز لامها

اقترب سعد منها بحنان و حاوط كتفها

سعد : كان نفسها تشوفك

فيروز : و انا كمان

سعد : يلا خشي خدى دش و تعالى عشان ت

فطرى هستناكى

فيروز : حاضر يا بابا

مر بعض الوقت خرجت فيروز لهم

سعد : تعالی یا حبیبه ابوکی

ملك : تعالی یا روز عامله ایه

فیروز : کویسه الحمد الله

سعد : یلا افطری لسه بتحبی الاوملیت

انا عملته بنفسی

فیروز : شکرا یا بابا صح

زینه : یعنی انتی کدا مش انطی ریم

فیروز : لا انا عمتو فیروز

زینه : امتو فروز صح

فیروز : اها صح زیاد فین یا بابا

سعد : زیاد نایم جوه

فیروز : انا مینفعش اسیبه

سعد : انا عارف يا فيروز بس مينفعش يعق

د معانا علطول

فيروز : انا عارفه بس

ملك : ممكن تدخلوه مدرسه دخليه

فيروز : بس ده صعب اووى عليه

سعد : ده الحل الوحيد و كمان زياد مبقاش

اخوكى دلوقتى

فيروز : برضو يا بابا

سعد : فيروز زياد لما يوصل لسن ١٠ سنين

مثلا مش هينفع يعقد معانا تانى

صمتت فيروز بضعف فهمى تعلم ان ما يقو

له ابوها صحيح

قام شريف بصمت و دخل غرفته

فيروز : انا ممكن ادخل لشريف لوحدى

سعد : اها طبعاً يا حبيبتى وديها يا ملك للاو

ضه بتاعتكوا

ملك : تعالى يا روز

فيروز : معلش يا ملك انا هدخل لوحدى

ملك : براحتك يا روز

طرقت فيروز الباب و سمعت اذن الدخول

ففتحت و دخلت

شريف : تعالى يا فيروز

فيروز : انا عارفه يمكن تكون زعلان انى طلعت

ت اختك

قاطعها شريف : ايه الى بتقوليه ده انا زعلان

لانى كنت قدامى الفتره ديه كلها و عارف الى

كان بيحصلك من الراجل الو*خ ده و معرف

ش انك اختى

بكت فيروز : انا كنت بحس احساس غريب ا
ول لما شوفتك و اشتغلت معاك كنت مط
منه و كنت عارفه انى مش هتاذى فى شغلى
و اما عرفت انك اخويا انا اتصدمت و مبقت
ش عارفه اعمل ايه بس انا فرحانه

شريف : و انا فرحانه تعالى فى حضن اخوكى
يلا

ارتمت فيروز فى حضن شريف و هى تبكى :
انا هعوضك الاذى الى شوفتية يا فيروز حقا
عليا

فيروز : انا عايزاك تفضل سندی بس و مش
عايزه حاجه من الدنيا تانى

شريف : هفضل طول عمرى سندی
و اخوكى الكبير كمان ايه راك

فیروز بضحك : ده علی اساس انك اخویا ال
صغیر دلوقتی

ضحك شریف بمرح : یلا نخرج بقا

خرج شریف و هو محاطو کتف فیروز و یض
حك بمرح

ملك : اها یا قلبی شوفت یا بابا الست فیروز
خدت جوزی علطول

سعد : حقها اخوها و تعمل الی هی عایزها
فیروز : الی انا عایزها

سعد : اها اطلبی ای طلب و هیتنفذ فورا

فیروز : انا هکتب لشریف شویه حاجات و یند
زل یجبها من السوبر مارکت

شریف : بس یا ماما الدكتور مش بینزل یج
یب حاجه

سعد : هتنزل و هتجيب الفيروز عايزاها غ

صب عنك

فيروز : يس تعالى يا لوكا اكتبى معايا

ملك : تعالى

دخل الاثنان الغرفه ثم خرجوا بعد مرور قليل

من الوقت

فيروز : خد يا شريف و مش تفتحها غير تح

ت

شريف : هو ايه ده

سعد : يلا يا شريف اسمع الكلام

شريف : حاضر

نزل شريف الى السوبر ماركت و فتح الورقه

ووجد اغلبها انواع من الشكولاته و النوتيللا و

الشيبسى

احضر شريف الاشياء ثم ذهب الى الكاشير

الكاشير: تمام كدا الحساب ١١٩٧ يا فندم

شريف : نعم ليه

الكاشير : و الله الحاجات كدا

شريف : اتفضل الفيذا

الكاشير : شرفتنا يافندم

اخذ شريف الاشياء وذهب الى المنزل

شريف : ايه الافترى ده حرام عليكو ضعتموا ا

لى باقى من المرتب

سعد : ولد متزعقش كده

شريف :

يا بابا انا صرفت اكثر من الف جينه فى حاجا

ت هبله

سعد : فداهم اى حاجه تعالوا يا بنات خدا ا

لحاجه

اخذت ملك و فيروز و زينه ايضا الاشياء بط

فوله ايضا

ملك : شكرا شكرا اووى يا حبيبي على الحاج

ات ديه

زينه : ثكرا يا بابى انا بحب امتو عشان خليت

ك تجيب الحاجات ديه كلها

فيروز : شكرا يا شريف و على العموم اسفه

لو كنت تقلت عليك

شريف : بس يا هبله انتى تقلى براحتك بس

مش قووى يعنى

ضحك الجميع على كلام فى هذه الاثناء رن ها

تف شريف و كان فادى

فادی : السلام علیکم یا شریف

شریف : و علیکم السلام

فادی : معلش یا شریف ممکن تقولی ریم ب

تعمل ایہ قصدی فیروز مع فرید

شریف : اها قصدك على العلاج

نظرت فیروز الی شریف

فیروز : شریف انا هروح لفرید انہارده

شریف : طیب یا فادی فیروز ہتجیلک

فادی : شکرا یا شریف ہنتعبہا معانا

شریف : لا مفیش حاجہ

فادی : مع السلامہ

شریف : مع السلامہ

اغلق شریف الہاتف و نظر الی ریم

شريف : انا ممكن ابعثهم هنا و اى احد

فيروز : لا هنا لا ديه بت ماعه

نظر لها شريف بتفحص يحاول سبر اغوارها

فيروز : انا قصدى ان خلاص كلها اسبوعين و

حرام ماما سناء و كدا

انا هقوم البس+

نظر شريف و سعد الى بعض

شريف : انا هقوم البس عشان اوصل فيروز

ملك : ماشى يا حبيبي

اكمل الاثنان ملابسهم و نزلوا وركبوا السياره

شريف : فيروز انا عايزك تعتبريني صاحبك

و تحكىلى على كل حاجه

فيروز : انتا ليه بتقول كدا يا شريف

شريف : عادى يا حبيبتى انتى اختى حبيبتى
ى و لازم نبقا صحاب

فيروز : خلاص وعد هقولك على كل حاجه

شريف : تمام يا روز يلا وصلنا

فيروز : طيب انتا مش هتطلع معايا

شريف : لا هعدى على المستشفى اشوف ا
لشغل و انا راجع هعدى عليكى

فيروز : تمام باى

صعدت فيروز الى شقه فريد و رنت الجرس
فتح الباب و كانت الصدمه.....

.....

بارت طويل اهو عايزه فوتس و
كومننتس بقا تفرحنى عايزه توقعات
و ياريت بلاش الصمت

واصل قراءة الجزء التالي

البارت الثالث عشر

اكمل الاثنان ملابسهم و نزلوا وركبوا السياره

شريف : فيروز انا عايزك تعتبريني صاحبك

و تحكىلى على كل حاجه

فيروز : انتا ليه بتقول كدا يا شريف

شريف : عادى يا حبيبتى انتى اختى حبيبتى

ى و لازم نبقا صحاب

فیروز : خلاص وعد هقولك على كل حاجه

شريف : تمام يا روز يلا وصلنا

فیروز : طيب انتا مش هتطلع معايا

شريف : لا هعدى على المستشفى اشوف ا

لشغل و انا راجع هعدى عليكى

فیروز : تمام باى

صعدت فیروز الى شقه فريد و رنت الجرس

فتح الباب و كانت الصدمه

عندما فتحت فرح الباب و عيناها مليئه بالد

موع

فیروز : ايه مالك يا فرح

فرح : مفيش حاجه ادخلى لايه عشان العلا

ج

فیروز : انا هدخله عشان العلاج و ارجع لينا ق

عده

فرح : انا دخله اوضتى

ذهبت فرح الى غرفتها و فيروز الى غرفه فرید

و طرقت الباب و دخلت

فیروز : السلام عليكم

سناء : و عليكم السلام ازیک یا بنتی

فیروز : کویسه یا امی

سناء : قریبی یا فیروز تعالی اقعدی جنبی

ذهبت فیروز و جلست بجانبها قامت سناء

باخذ فیروز فی حضنها

سناء : انا اسفه یا بنتی

فیروز : اسفه علی ایه

سنا بىكاء

: اسفه انى مش عرفتك و انتى قاعده معانا ا
لمده ديه كلها و كمان شبه امك الله ىرحمها

سامحبنى يا بنتى

بكت فيروز : مش تتاسفى انتى ملكيش

ذنب

و كمان انا اتحميت فيكو كلكو انتى مكان ام

ى الله ىرحمها

كان فريد يتابع الحديث بتاثر فهو يعلم كم ام

ه رقيقه القلب و فيروز اىضا

فريد : ممكن كفايه عياط بقا و بعدين لو تعب

ت ذنبى فى رقبتكوا

سنا : صح عندك حق يلا يا بنتى شوفيه ع

شان مغلبنى و انا هروح اشوف الغدا

فيروز : حاضر يا امي

خرجت سناء من الغرفه و كانت فيروز تقلب

في الادويه

فيروز : انتا مخدمتش العلاج ليه

فريد : انا معرفش المواعيد

فيروز : و اللهي بقالك ٣.٥ شهور بتاخده و م

ش عارف المواعيد

فريد : عايزه الصراحه

فيروز : اها

فريد : هقولك بس اديني الدواء الاول عشان

رجلي ابنتت توجعني

فيروز بلهفه : ينهاري

اه طبعا ما فات ساعه على معاده

اعطته فيروز الدواء بصمت

فريد : فيروز ممكن تفتحي المكتب ده

فيروز : حاضر

فريد : فيه البوم صغير و صندوق جنبه هاتيه
م و تعالى اقعدى هنا

فيروز : طيب

فريد : افتحى الالبوم و اتفرجى عليهم

فتحت فيروز الالبوم و كانت المفاجاه عندما
و جدت صور لها هى و فريد تاره و هو يحملها
ا و تاره

و هو يطعمها و تاره و هو يلعب معاها و

تاره فى عيد ميلادها

و الكثير من الصور و اخرهم و هما يلبسان ع

ريس و عروسه

فريد : ايه رايك

فيروز بعيون مدمعه : حلوين اووي بس اشم
عنا مفيش غير انا و انتا و فيه اماكن صور
فاضيه

فريد : عشان ده احلى ذكريات في حياتي و في
ه فاضى عشان كنا هنملهم باحلى الذكريات

خجلت فيروز : طيب عرفنا الالبوم و طيب و
الصندوق ممكن اشوفه

هز فريد راسه بالموافقه

فتحت فيروز الصندوق و جدت خاتم اطفال
و عروسه و مشبك للشعر

فيروز بعدم تصديق : دول بتوعى

فريد : اها بتوعك كنتى بتحبى العروسه ديه
اووي كانت هديه عيد

ميلادك و الخاتم ده كنتى بتلبسه علطول و

يوم ما كنا فى المصيف

شيلته معايا عشان كان هيقع منك و اختف

تى بعدها كان اسود يوم فى

حياتى قعدت زعلان كتير قوى

و اما شوفتك فى المستشفى اول مره

حاجه خطفتنى كده مبقتش عارف ايه هى و

كمان انا اتحججت بالدواء انها رده

عشان اشوفك هى انا فرحان قوى انك طلع

تى روز

كانت فيروز صامته من كم المشاعر على بـ

صوت فريد لم تقدر على الحديث ظلو فتره زـ

اظرين الى بعضهم

الى ان فاقت فيروز و قالت :

انا هروح اشوف فرح عن اذنك

ذهبت فيروز الى غرفه فرح و طرقت الباب

فرح : ادخل

فيروز : يلهوى مالك فيه ايه للعياط ده كله

ارتمت فرح فى حضن فيروز و هى تبكى

فيروز : يا بنتى فهمينى فيه ايه و اهدى كدا

فرح : انا و فادى اتخنقنا

فيروز : الطم كل ده عشان اتخنقتى مع فاد

ى

زادت فرح فى البكاء

فيروز : طيب براحه اتخنقتوه ليه

فرح : كان عندى سكشن و خلصت قبله و ا

ستنته فى الكافتريا كنت قاعده

لوحدى و اللهى لقيت شاب جيه و قعد على

التراييزه معايا و قعدت اقوله قوم

مش رضى و كان مصمم ياخذ رقم اخويا و

جيت امشى فادى جيه و زعق

و شدنى و زعق معايا من ساعتها

واحنا مش بنتكلم

فيروز : يعنى انتى مش تعرفى الشاب ده خا

لص

فرح : لا و اللهى اول مره اشوفه

فيروز : طيب فين فادى دلوقتى

فرح : فى اوضته

فيروز : طيب تعالى معايا نروحله

ذهبوا الى غرفه فادى

فادى : ادخل

ازيك يا ريم

فيروز : خلاص بقيت فيروز بنت عمك

فادی : اها صح نسيت المهم عامله ايه

فيروز : انا كويسه و بس فرح مش كويسه بـ

ص عيناها وارمه اوى من العياط ازی

نظر فادی الى فرح بحزن فهو يعلم سبب بكا

ءها

فادی : انتی متعرفیش هی عملت ايه

فيروز : لا هی حكتملى ايه الحصل و كمان از

تا اتصرفت غلط

فادی : غلط ده كويس ان انا مضربتهاش

فرح : عايز تضرب تؤامك يا فادی عموما شك

را و كمان انا مش غلطانه

فیروز : فعلا فرح مش غلطانه و حکت له ما
حدث مع فرح مکنش المفروض تتعصب ک
دا و کمان تسمعها

قام فادی و اخذ فرح فی حضنه

فادی : خلاص بقا حقک علیا و اللهی غضب
عنی انا اما شوفتک قاعده معاها اتجننت و
کمان شکلکو مکنش حلو خالص بصی اطلاق
بی ای حاجه و انا هعملهاک

فرح : بص انا هبقا طیبه معاک هتلی عصیر
قصب و برطمان نوتیلا بس

فادی : بس

فیروز : ایوه مش انتی زعلتها هتلهها
الی هیئا عاوزه

فادی : حاضر انا هنزل اجیبک و عقبال ما ت
حضره الغداء

فيروز : يلا يا بنتى نشوف ماما بتعمل ايه

دخلا الاثنان الى مطبخ عند سناء

فرح : ها يا امى عملتى ايه

سناء : عملت كوسه و رز و بعدين اتتى عيند

كى حمراء كده ليه

فيروز : عيناها و جعاه شويه و

حطيتها قطره

سناء : من الزيت المسكاه طول النهار

فرح : اممم اوك انا هروح اجهز التراييزه

جهزت فرح الطعام و وضعتة على الطاولة فى

غرفه فريد

تجمع الكل حول الطعام معاده فيروز

سناء : تعالى يا بنتى عشان تكلى

فيروز : لا يا امي

معلش عشان هتغذى مع بابا و كمان شريه

ف قرب يجي

فريد : اومال مين الى هايكل الرز المنعكش

ده

في هذه الاثناء رن هاتف فيروز و كان شريف

فيروز : شوفت اهو بيرن انا هنزله بقا

فريد : لا ردى عليه و قوليله يطلع عشان انا

عايزه في حاجه ضروري +

فيروز : حاضر

نفذت فيروز ما طلبه فريد و

صعد شريف و سلم على الجميع

شريف : خيرا فريد

فريد : بعد اذنكوا انا عايز شريف لوحدي

سنا : حاضر يا ابنى يلا يا بنات

خرج الجميع و بقى شريف و فريد فقط نظ
ر فريد اليه بتوتر

شريف : فيه ايه يا ابنى قول

فريد بتوتر :

.....

بارت طويل اهوه عايزه فوتس و كمان التشج
يع قليل قوى و عايزه كومنتس تفرحنى و
بلاش الصمت ده ☹

واصل قراءة الجزء التالي

البارت الرابع عشر

في هذه الاثناء رن هاتف فيروز و كان شريف

فيروز : شوفت اهو بيرن انا هنزله بقا

فريد : لا ردى عليه و قوليله يطلع عشان انا

عايزه في حاجه ضرورى

فيروز : حاضر

نفذت فيروز ما طلبه فريد و
صعد شريف و سلم على الجميع

شريف : خير يا فريد

فريد : بعد اذنكوا انا عايز شريف لوحدي

سناء : حاضر يا ابني يلا يا بنات

خرج الجميع و بقى شريف و فريد فقط نظ
ر فريد اليه بتوتر

شريف : فيه ايه يا ابني قول

فريد بتوتر : انا عايز اعرف رايك في حاجه هو ا
نا ممكن بعد العمليه هرجع عادى و ارجع ات
جوز و اخلف

شريف : اها طبعا بعد العمليه و العلاج الطبع
يعى هترجع احسن من الاول و كمان الحص
ل مقصرش على الخلفه خالص الحمد الله

زفر فرید بارتیاح : طمنتنی الحمد لله

شریف : بس لیه هو انتا بتفکر فی الجواز

فرید بارتباك : بصراحه یا شریف بص

شریف : فیہ ایہ یا بنی اهدی

فرید : بصراحه یا شریف انا الفتره الفيروز ق

عدت معانا فیها حسیت ان هیا رجعت فرید

القديم حسیت انه بالرغم الى انا فیہ بس کن

ت فرحان

بتهون كل التعب و الياس بالكلام البرئ

بتاعها و اما مشیت وحشتنی

قاطعہ شریف : ایہ یاعم لاحظ

انها اختی دلوقتی مینفعش کدا

فرید : احم احم عندك حق کلم عمو سعد ا

خطبها

شريف : ايه خطوبه كده خبط لزق

فريد بحزن : انا عارف طبعا انك عايز لاختك

واحد سليم

شريف : ايه يا بنى الهبل ده انا قولتلك انك

هترجع احسن من الاول بس انا اتفاجأت بالم

وضوع بس

فريد بلهفه : يعنى هتكلم عمى سعد

شريف : اها هكلمه

فريد : ربنا يخليك ليا يا شريف

و انا مش هنام غير لما تكلمنى

شريف : لا انا هكلم فيروز الاول و بعدين افا

تح بابا

فريد : يلا قوم روح و شوف هتعمل ايه

شريف بضحك : حاضر

فريد : يلا سلام و الموضوع سر لحد ما يتم

شريف : حاضر

خرج شريف من الغرفه و قابل نظرات الجمي

ع الفضوليه

شريف : يلا يا فيروز

سنا : فريد كان عايز ايه يا بنى

شريف : لا سألنى على حاجه بس يلا يا فيرو

ز جيبتى هدومك

فيروز : يلا انا خلصت

سلموا على الجميع ثم ذهبوا الى السياره كاذ

ت فيروز تفكر ماذا يريد فريد و تنظر الى شر

يف من و قت الى اخر

شريف : اتى عايزه تعرفى فريد كان عايز ايه

صح

فیروز : اها عایزه اعرف

شریف : تعالی نازل نعتد فی الکافیہ ده و نت
کلم شویہ

فیروز : بس انا مش قولت لبابا

شریف : لا لا متخفیش تعالی بس

نزل الاثنان و جلسوا علی طاوله فارغه طلب
شریف عصیر لهم

شریف : بصی یا روز انا اخوکی الکبیر بس د
لوقت اعتبرنی صاحبک و نتکلم بصراحه و مت
خافیش

فیروز : فیہ ایہ لکل ده یا شریف

شریف و قد حکى لها ما حدث و مشاعر فر
ید لها و طلبه

صمتت فيروز و لكن بداخلها مشاعر كثيره

فرح و خجل و خوف

شريف : ها ايه رايك

فيروز : مش عارفه انا خايفه

شريف : خايفه من ايه

فيروز : مش تنسى ان فريد كان متحوز قبل

كده يعنى ممكن يحن لمراته

شريف : لا متخافيش اصلا فريد اتجوز شير

ى عشان خاطر عمى كان نفسه يشوف عيالا

هـ

فيروز : يعنى هو مش بيحبها

شريف : اقعدى معاه يا روز و افهمى منه كـ

ل حاجه بس انتى مرتاحه الاول

فيروز بخجل : بصراحه يا شريف هو انسان

كويس و كمان هو طيب يعنى

شريف بضحك : طيب يعنى انتى معجبه بي

ه يا روز

هزت فيروز راسها بالموافقه

شريف : خلاص على بركه الله هفاتح بابا فى

الموضوع

فيروز : ماشى

شريف : يلا بقا عشان نروح

فيروز : يلا

رجعوا الى المنزل و كانت الجميع ينتظرهم

سعد : ايه يا بنى روت فىن باختك

شريف : متقلقش يا حاج

ملك : يلا طيب غيروا الهدوم عشان ناكل

شريف و فيروز : حاضر

التف الجميع حول الطعام

كانت فيروز تقلب في الطعام بشرود

سعد : مالك يا حبيبته ابوكى مبتكليس

فيروز : مفيش يا بابا باكل

شريف : انا هقولك يا بابا

سعد : قول يا شريف فيه ايه

شريف : فريد طلب ايد فيروز و عايز يخطبها

قبل العمليه

سعد : قبل العمليه كمان

ملك : الف مبروك يا روز

قام سعد من على الطعام بصمت و ذهب ال
ى غرفته

نظر الجميع الى بعض

فيروز : هو بابا زعل

شريف : مش عارف قام كده ليه

فيروز : انا هدخله

طرقت فيروز الباب و دخلت و جدت سعد ي

جلس على السرير و شارد

فيروز : بابا مالك

سعد : تعالى يا روز فى حضنى

جلست فيروز فى حضن سعد

سعد : تعرفى طول عمرى اتمنيت القعهه دي
ه كنت طول السنين اتخيل بقا شكلك ايه و
امك كمان كنت اصحى من النوم على صوت

عياطها و اسئلها مالك تقولى فيروز وحشتند
ى نفسى اشوفها و تقولى نفسى البسها طر
حه الفستان و اشوفها عروسه الله يرحمها

فيروز بدموع : الله يرحمها

سعد : قوليلي يا بنتى انتى مرتاحه لموضوع

فريد

فيروز بخجل : هو كويس و طيب يعنى

سعد : يعنى موافقه

هزت فيروز راسها بالموافقه بخجل

سعد : خلاص انا موافق نخليه يجى

فيروز : بابا مينفعش يجى الفتره ديه حرجه

عليها و ممكن يتاذى

سعد : يا بت بتحميله و خايف عليه من دلو

قتى خلاص نروح و نقرأ فاتحه

فیروز : الی تشوفه یا بابا

ضحك سعد علی خجل ابنته : خلاص نادى

شريف و ملك عشان نقولهم

خرجت فیروز و نادت

علی شریف و ملك و اخبرهم سعد بالموافق

۱۵

شريف : انا هتصل بفرید اطمینه

سعد : اتصل یا بنی و فرحه

اتصل شریف بفرید

شريف : ایه یا بنی اتنا قاعد علی الفون

فرید : اخلص یا لطیف ها وافقت

شريف : بصراحه یا فرید مش عارف

فرید : خلاص خلاص هی حقها ترفض اصلا

شريف : علفكره هى وافقت و بابا كمان

فريد : بجد

و اللهى لما اشوفك يا زفت انتا على الخضه

ديه المهم ادهانى

اعطى شريف الهاتف لكن لسعد

سعد : اهلا يا فريد

فريد : ازيك يا عمى

سعد : مبروك يا بنى

فريد : الله يا يبارك فيك يا عمى ان شاء الله

هنيجى بكره

سعد : لا لا يا بنى انا عارف ان الحركه دلوقت

ى غلط عليك احنا هنيجى و نعقد مع بع

ض ان شاء الله

فريد : شكرا بجد يا عمى خلاص تعالوا بكره

سعد : خلاص یا سیدی ماشی

فرید : ممکن یا عمی تدینی فیروز اقولها م

بروك

سعد : كان نفسی بس هیا هربت علی اوضت

ها

فرید : خلاص ماشی

فرید : مع السلامه یا عمی

فرید : خلاص ماشی روحی و هاتی کمان خا

تم شکله حلو کده یلا روحوا انزله و خده فلو

س من الدرج

فادی و فرح : حاضر یا ابیه

خرج التؤام من الغرفه لینفذه طلبات اخيهم

بسعاده

سناء : فرحان یا ابنی

فرید : انا مبسوط قووی یا امی

سنا : فرید یا بنی لو فاضل ای مشاعر لمرا
تک القدیمه یبقی بلاش نظلم فیروز معانا

فرید : انتی عارفه انی اتجوزت شیری عشان
بابا الله یرحمه

سنا : طمنتنی یا بنی فیروز بنت حلال و ط
یبه لو زعلتها فی یوم یا فرید انتا حر

فرید : من اولها واقفه معاها

سنا : البننت یتیمه و شافت کتیر و کمان طی
به

فرید : فعلا یا امی

سنا : طیب یا بنی هقوم بقا تصبح

فرید : ماشی یا امی

مر اللیل طویل متوتر علی فرید و فیروز کانو
ایجلسان یفکران فی مصیرهم و جاء صباح ٭
ه الكثیر فماذا سیحدث

.....

بارت ملیان احداث مهمه اهوه عایزه فوتس
و کومنتس شجعونی بیها و بلاش صمت ٭

اغلق فريد الهاتف و نادى على الجميع

سناء : فيه ايه يا بنى انتا تعبان

فريد : لا يا ست الكل انا كويس

فرح : اومال فيه ايه يا ابيه

فريد و حكى لها ما حدث

سناء : لو لو لو لو لو لو لو لو لو لو

مبروك يا عمرى زين ما اخترت فيروز ست ا

لبنات و كفايه انها بنت عمك

فرح : مبروك يا ابيه فيروز ديه عسل

فادى : فعلا يا ابيه هيا عسل

فريد : بس ياض متقولش عسل

ضحك الجميع على نبره الغيره التى فى صو

ت فريد

فريد : المهم يلا انزل هات جاتوه و حاجات ليه
كره و كمان هات تشيز كيك بالفروله لفيروز
و انتى يا فرح انزل مع اخوكى و نقى هديه
حلوه ليها

فرح : بص يا ابيه هاتلها حاجه فضه البنات ك
لها بتحب الفضه و فيه سلسه نبض جميله
اووى هاتها

[واصل قراءة الجزء التالي](#)

البارت الخامس عشر قبل الاخيرrrrr

خرج التؤام من الغرفه لينفذه طلبات اخيهم
بسعاده

سناء : فرحان يا ابنى

فريد : انا مبسوط قووى يا امى

سناء : فريد يا بنى لو فاضل اى مشاعر لمرا
تك القديمه يبقى بلاش نظلم فيروز معانا

فريد : انتى عارفه انى اتجوزت شيرى عشان
بابا الله يرحمه

سناء : طمنتنى يا بنى فيروز بنت حلال و طي
به لو زعلتها فى يوم يا فريد انتا حر

فريد : من اولها واقفه معاها

سناء : البننت يتيمه و شافت كتير و كمان طي
به

فرید : فعلا يا امی

سنا : طیب یا بنی هقوم بقا تصبح

فرید : ماشی یا امی

مر اللیل طویل متوتر علی فرید و فیروز کانو
ایجلسان یفکران فی مصیرهم و جاء صباح بـ
ه الكثیر

دخل سعد علی فیروز وجد الغرفه ملیئه بالـ
ملابس

سعد : بتعملی ایه یا روز

فیروز : مفیش بشوف لبس عشان بلیل

سعد : طیب خلاص انزلی انتی و ملك طقم
جدید

فیروز : بجد

سعد : بجد یا حبیبه ابوکی

فیروز : شکرا شکرا

سعد : یلا انا هخرج و البسی هقول لملك

ابدلت فیروز ملابسها و خرجت و جدت

ملك تنتظرها

ملك : یلا جاهزه

فیروز : اه یا لوکا یلا اومال فین زینه

سعد : هتعقد معایا عشان تلفی براحتك خ

دی یا روز الفلوس ديه و خلی لالك من نفس

ك

اخذت فیروز المال و احست بالسعاده احس

ت ان لها شخص يخاف عليها

فیروز : ربنا یخلیك لیا یا بابا

سعد : طیب یلا عشان متتاخروش

ملك : اوک یلا سلام

نزل الاثنان لينطلقا الى رحله التسوق الذى دا
مت اكثر من ثلاث ساعات و لم يكن يعجب
فيروز شى اما ضيق اما شفاف اما قصير الى
ان لفت نظرها فستان من الشيفون زينى و
بيه ورود سوداء صغيره من اسفله

فيروز : حلو اوووى ده

ملك : اها فعلا لونه جميل

فيروز : تعالى نشوفه

دخل الاثنان و طلبو الفستان من العامله و د

خلت فيروز لتقيسه

ملك : حلو اوووى يا روز

العامله : فعلا يا انسه حلو اووى

فيروز : خلاص هاخده

العامله : تمام

اشترت فيروز الفستان و خرجت

فيروز : تعالى نجيب الطرحه و الشوز

ملك : فيه محل هنا بتاع طرح تحفه

ذهب الاثنان الى محل الطرح و اختاروا طرحه

مناسبه للفستان و ذهبوا الى المحل الأحمزيه

فيروز : يا بنتى انا استحاله امشى فى الكعب

ده

ملك : يا بنتى مينفهمش لازم كعب

فيروز : خلاص هاخذ القصير

ملك : تمام

رجعوا ملك و فيروز الى المنزل و هم محملي

ن بالحقائب

شريف : اهلا اهلا

ملك : اهلا يا حبيبي

سعد : تعالوا جيتي الى انتي عايزها يا حبيبه
ابوكي

فيروز : اها يا بابا ربنا يخليك ليا

شريف : ايوه انتي انزلي هاتي لبس و انا اتغد
ي تونه

ملك : سوري يا حبيبي

سعد : جري ايه يا واد ما تسيبهم

شريف : كده يا بابا ماشي يلا ادخلي يا روز ا
جهزي عشان نروح

فيروز بخجل : طيب

دخل الجميع و جهزوا انفسهم و نزلوا

اما الناحيه الاخرى في شقه فريد
كان فريد ارتدى ملابس و يجلس متوتر

فرید : کله تمام یا ماما

سنا : متخافش یا حبیبی

فرح : علفکره یا ایبه انتا ناسی حاجه

فرید : ایه ناسی ایه

فرح : الهدیه یا ایبه الی جنبناها امبارح

فرید : صح روحی هاتیها بسرعه

ذهبت فرح و احضرت الهدیه و فی ذلك الحی

ن طرق جرس الباب

ذهبت سنا و فتحت الباب

سنا : اهلا اهلا اتفضلوا

سعد : اهلا یا سنا

شریف : ازیک یا مرات عمی

فادی : ازیکو یا جماعه

دخل الجميع كان فرید یجلس علی الكرسي
المتحرك و عندما و جدهم تقدم ناحيتهم

فرید : ازیک یا عمی

سعد : ازیک یا فرید یا بنی

سواء : اتفضلوا ارتاحوا یا جماعه

جلس الجميع و مر ساعه و هم

یتحدثوا فی مواضیع مختلفه

فرید : احم احم عمی انا یشرفنی اطلب اید

فیروز و تبقی مراتی لحد اخر العمر

سعد : و انا موافق و مش هلاقی اغلی منك

یاخذها بس تصونها و تحافظ علیها

شریف : هو تحت ایدی لو زعلها هو حر

فرید : مقدرش ازعلها

سعد : ایه رایک یا روز

فیروز : الی تشوفه یا بابا

اطلقت سناء زغروطه طویلہ عالیہ

و قامت باحتضان فیروز

سناء : مبروک مبروک یا بنتی

فیروز : اللہ یبارک فیکى یا ماما

فرید : عمى ممکن اقعد مع فیروز شویہ

سعد : روح اقعد معها فی البلكونه شویہ

فرید : شکرا یا عمى تعالی یا فیروز

ذهبوا الی الشرفه و لكن لم يقدر فرید علی ر

فع الكرسى لیدخل فقامت فیروز بمساعده

فرید : انا فرحان اوووی یا روز انهارده

و انتی فرحانه

فیروز : اها شویہ

فرید بضحك : ماشى يا ستي الفستان حلو

اوووى علیکی

فیروز :شکرا انا عایزه اسئلک

علی حاجه و تجاوب بصراحه

فرید : انا عارف انتی عایزه تسئلی علی شیر

ی اطمینی یا روز انا مبفکرش فیها خالص

فیروز : یعنی انتا محبتهاش

فرید : لا انا اتجوزت شیری عشان کانت بنت

شریک ابویا و کمان بابا کان نفسه یشوف ا

حفاده بس محصلش

نصیب و بعدین لو کان فیہ باقی مشاعر عمر

ی ما کنت اتقدمت لیکى و

کمان هی واحده سبتنی فی عز محنتی

اما انتى بقا يا روز انا كنت حاسس اول لما

شوفتك انى اعرفك و لما جيتى

اشتغلتى هنا و كنتى بتصبرينى بكلامك و ار

دتك حبيت طيبتك و قربك

من فرح و حنيتك مع ماما و اما عرفت انك

بنت عمى ساعتها اتاكدت انك

نصى التانى الى هتكملينى انا

بحبك يا فيروز

كانت فيروز متفاجئه من هول مشاعره و اعت

رفه بحبه و عدم تأثره بزواجه السابق

فريد : شوفتى كنت هنسى

فيروز : تنسى ايه

قدم لها فريد الخاتم و السلسه و فرحت فير

وز بهم كثيرا

فیروز : اللہ حلوه اوووی و انا بحب الفضة ج

دا

فرید : طیب کویس و مش ناویه تحنی علیا

بقا

فیروز : انا منکرش ان کنت معجبه بیک با

صرارك و عزیزتک و حنیتک مع الکل کمان

انا حاسه انک حاجه کبیره بنسبالی و انا

قاطعهم شریف بدخوله

فرید بغضب شدید : اللہ یخریبتک یا شیخ

شریف : اللہ فیہ ایہ

فرید : مفیش خالص

شریف : طیب ماشی یلا فیروز عشان هنم

شی

في هذه الاثناء رن هاتف شريف و كان

مديره بالمستشفى

شريف : اهلا ازيك يا دكتور

المدير : ازيك يا شريف اتنا قريبك الى كان م

حجوز عندنا مش كان محتاج عمليه في رجله

شريف : اها يا دكتور فريد ابن عمى

المدير : طيب الخبير الامريكى جاى المست

شفى عندنا

شريف : بجد يا دكتور ده خبر هایل طيب نح

دد معاه معياد العمليه لفريد

المدير : تمام هو جاى الجمعه يا شريف ابعت

لى الاشعه بتاعته ابعتله و احجزلك يوم الج

معه لابن عمك ان شاء الله

شريف : تمام يا دكتور شكرا جدا

المدير : العفو مع السلامه

شريف : سلام يا دكتور

فريد : فيه ايه يا شريف

شريف : حظك من السما الخير الامريكي
جاي المستشفى الجمعه الجايه و هنعدهم
يعاد و يعملك العمليه

فريد : اممم طيب

فيروز : مالك يا فريد

فريد : عادى تعالى نخرجلهم

خرج الثلاثه اليهم و اخبرهم شريف بالاخبار

فريد : عمى انا عايز اكتب كتابى على فيروز ق

بل ما ادخل العمليات

سعد : ازي يا ابنى انهارده الثلاث و كمان فيه

اجراءات كتيره

فرید : الاجراءات تخلص کلها بکره و نکتب یو

م الخمیس

شریف : لسه کمان فیروز هتنسب لبابا و نط

لع بطاقه جدیده

فرید : کله یخلص فوری

سعد : و لیه الاستعجال ده

فرید : عشان لو موت فی العمليات تبقی مرا

تی فی الجنه

سعد : بعد الشر علیک یا فرید خلاص انا موا

فق

اطلقت سناء زغروطه عالیه

فرید : ربنا یخلیک لیا یا عمی

سعد : ماشی یا بکاش

فادی : الف مبروک یا ابیه

فريد : الله يبارك فيك

شريف : تمام كده يلا يا بابا

سعد : يلا نستأذن احنا بقا

رحل الجميع و نام فريد و فيروز سعداء
و الاربعاء انهى سعد و فيروز جميع الاجراء
ت و نسبت فيروز له و بكى سعد تأثراً للحظ
ه و صمم على الذهاب معاها لاختيار الفستا
ن

و جاء مساء الخميس ليله كتب الكتاب
و نطق الماذون : بارك الله لكما و بارك عليك
ما و بقيت فيروز حرم فريد سعيد الدين و ا
نطلقت الزغاريط من الجميع و الفرحة كان ي
عم البيت

سعد : الف مبروك يا فريد انا اديتك حته م
ن قلبى حافظ عليها

فريد : حاضر يا عمى

سنا : الف مبروك يا ابنى ربنا عوضك خيرا
لحمد الله

فريد : الحمد لله يا ابنى ا

جلس فريد و فيروز بمفردهم فى غرفه

فريد : انا فرحتى متقدرش انهارده انك خلا
ص بقيتى مراتى الف مبروك ليا و ربنا يديم
ك نعمه فى حياتى ان شاء الله انا بحبك يا رو
زى و ربنا يقدرنى و اسعدك ان شاء الله

فيروز : روزى

فريد : اها روز و مضاف ليها ياء ملكيه

فيروز : امممم اوك

فريد : مش ناويه تحنى عليا بقا انا بقيت جو
زك خلاص

فیروز : صح انتا بقیت جوزی خلاص

انا بحبك

فرید : یا ما انتا کریم یارب و

انا بموت فیکى ربنا یدیمک نعمه فی حیاتی ا

ن شاء الله یا روزی

فیروز : ان شاء الله یا دودی

فرید : یا ایه یاختی لا مینفعش الکلام ده

فیروز : لا یعنی مش انتا بقیت

جوزی خلاص من حقى ادلعك

فرید : ماشی دلعینی بس مش بدودی انا ج

وزك مش صحبتك یاروحی

غرقت فیروز فی الضحك من طریقہ فرید و

کلامه انتهت هذه الليله السعيدة بخیر

و اتى الصباح و تجهز فرید للدخول الى العملي
ات

فرید : لا اله الا الله يا روزى

فیروز بدموع : محمد رسول الله

فرید : عشان خاطرى متعيطيش و ادعيلى+

فیروز : حاضر ارجعلى يا فرید

فرید : ان شاء الله

دخل فرید العمليات و مرت ۳ ساعات و كان
ت فیروز تقرأ القرآن و سناء تدعو لها و فرح
تقف على اعصابها

خرج شريف و الخبير الامريكى معه
و ظهر الارهاق و التعب على وجه جری عليه
الجميع

فادى : ابیه عامل ایه

شريف :

.....

بارت طويل اهوه عايزه فوتس و كومنٽس ش

جعونى بيها

تفرحنى و الوات اباد زفت مسحه و كتابته تاذ

ى بلاش صمت ☐

واصل قراءة الجزء التالي

السادس عشر و الاخير

و اتى الصباح و تجهز فريد للدخول الى العملي

ات

فريد : لا اله الا الله يا روزى

فيروز بدموع : محمد رسول الله

فريد : عشان خاطرى متعيطيش و ادعيلى

فيروز : حاضر ارجعلى يا فريد

فريد : ان شاء الله

دخل فرید العمليات و مرت ۳ ساعات و كاز
ت فیروز تقرأ القران و سناء تدعو لها و فرح
تقف على اعصابها

خرج شریف و الخبير الامريكى معه
و ظهر الارهاق و التعب على وجه جری عليه
الجميع

فادی : ابيه عامل ايه

شريف : كويس العمليه تمت على خير و هو
هيتنقل غرفه عاديه

حمد الجميع ربه و انتقل فرید لغرفه عاديه
و بدء فى استعادته و عيه

سناء : فرید يا قلب امك رد عليا

فرید بضعف : عطشان

جرى فادى و احضر المياہ و اجلس فرید و ا

سقاہ

فى هذا الوقت دخل شريف الى الغرفه

شريف : ها يا بطل عامل ايه

فريد : كويس بس انا مش حاسس برجلى

شريف : ده من اثار العمليه

تمام يا جماعه مين هيبقى المرافق

فادى : انا هبقى الم.....

نطقت فيروز اخيرا : لا انا الى هبقى المرافق ؤ

م نظرت الى سعد بعد اذنك يا بابا

سعد : اقعدى يا بنتى ده جوزك برضو

شريف : تمام يا روزيلا يا جماعه عشان هو لا

زم يرتاح

ذهبت سناء لفريد و قبلته : انا هجيك الصب

ح يا قلب امك

هز فريد راسه بالموافقه

فرح : الف سلامه عليك يا ابيه تقوم بالسلام

ه

خرج الجميع من الغرفه و بقيت فيروز و فر

يد بمفردهم اقتربت فيروز و جلست على الك

رسى الذى بجانب السرير كان ينظر لها فريد

بهيام

فريد : هتفضلى ساكنه كدا

فيروز : حمد الله على السلامه

فريد : الله يسلمك

فيروز : انا كنت خايفه اوووى عليك

يا دودى

ضحك فرید بضعف : مفیش فایده

فیروز : الله بدلعك

فرید : ماشی یا روزی ..اه

قامت فیروز علیه بلهفه : ایه اطلب شریف

فرید : اهدی اهدی انا عایز اتعدل بس

فیروز : خلاص انا هعدلك المخده

اقتربت فیروز منه بدرجه کبیره و امالت علیه

فاشتم رائحتها العطره

فرید : روز قربی هقولك حاجه

اخفضت فیروز راسها فقبلها فرید علی شفت

یها تجمدت من الصدمه افاقت علی صوت ال

باب و هو یفتح و دخلت هنا شهقت هنا بص

دمه

هنا : اومال ممثله علینا الاحترام با ست ریم

فرید : ایه یا انسه انتی مین و مش فیه باب

تخبطى عليه

هنا : ایه البجاحه ديه يعنى انا قفشتك بتبس

ها و کمان بتتکلم

فرید : علفکره ديه مراتی فیروز سعد الدین

حرم فرید سعید الدین اخت الدكتور شریف

سعد الدین عرفتی انتی غلطی فی مین

هنا بصدمه : ایه ازى انتی مش اسمک ریم

محمد

فیروز : النصیب بقا یلا هاتی الحاجه ديه

اطلعی بره یا هنا و مش عایزه اشوفک فی الد

ور کله لحد ما نمشی

خرجت هنا دون ان تنطق بکلمه واحده

فیروز: ینفع کده تحطنی فی الموقف ده و بع

دین

ازی تعمل کدا مینفعش یا فرید کدا خالص

فرید: عادی یا روزی انتی مراتی و بعد انا بح

بک و اما قربتی منی مستحمتش و عموما

انتی کدا هتفضلی فاکره الفیرست کیس بتا

عتنا طول عمرک

فیروز: انتا قلیل الادب ایه ده

فرید: خلاص هسکت عشان انتی هتموتی م

ن الکسوف

صمتوا فتره قلیله حتی وجدت علی فرید اثار

الالم

فیروز: ایه مالک

فرید: مفیش رجلی شده علیا شویه

فیروز : یا خبر انا نسیت العلاج

قامت فیروز مسرعه و اعطته العلاج

فیروز : خلاص هیشتغل کمان شویه استحم

ل

هز فرید راسه بالموافقه

فیروز : بص افرد جسمك و نام شویه

فرید : ماشی شیلی المخده ديه و انتی کمان

نامی

فیروز : ریح انتا بس

اخذت فیروز الوساده و ساعدته علی التمدد ا

غلق فرید عیناه من التعب

مر اسبوع علی هذا الیوم و كانت فیروز تعتن

ی بیه جیدا و كان الكل یزوره كل یوم تقرب

فرید و فیروز کثیرا و لم تخلو من مشاکسات

فرید لها كانت احيانا تظهر الغضب لكنها

سعيده من داخلها

فيروز : يلا يا فرید اشرب اللبن

فرید : لا مش عايز انا لبن انا بقيت حاسس ا

نى برضع

فيروز : بترضع ايه بس يا فرید يلا

فرید : روزى حبيبتى انا مش هشرّب لبن تا

نى انا زهقت

فيروز بدلع : يلا بقا عشان خاطرى يا دودى

فرید بغيط: هاتى ياختى

و شرب فرید الكوب على مره واحده

فيروز : شاطر يا دودى

نظر لها فرید بغيط و فى هذا الوقت دخل شر

يف

شريف : صباح الخير

فريد : صباح النور

فيروز : ازيك يا شريف فطرت

شريف : اها يا حبيبتى فطرت يلا يا فريد هن

عمل اشعه عشان نشوف النتيجة و نبدأ الع

لاج الطبيعى

فريد : تمام يلا

فيروز : انا هاجى معاكو

شريف : ليه يا بنتى خليكى

فيروز : لا هاجى معاك انا هساعدك

فى اثناء ذهابهم الى غرفه الاشعه

كانت شيرى و والدتها يخرجون من عياده النذ

سا و قفت شيرى بصدمه

والده شيرى : ازيك يا فريد

فريد : الحمد لله

والده شيرى : بارك لشيرى بقا اصلها اتجوز
ت و حامل جوزها قدر يدها العيال الى انتا م
قدرتش تعمله

شريف : ماتحترمى نفسك يا ست انتى

والده شيرى : الله جرى ايه مالك يا اخ مش
ديه الحقيقه خليه يشوف مسن هترضى تج
وزه و هو مشلول

فيروز : لا هو لقى خلاص مش هيقدر يستغنى
ى عنى انا حرم فريد سعد الدين

شيرى : ايه انتا اتجوزت

فريد : اومال عيش على ذكرياتك المنيله اها
اتجوزت يا شيرى و كمان عن حب هى حبيب
تى و كل حياتى

نظر له الاثنان له الاثنان بغیظ ثم انصرفا ذه

ب الثلاثة الى غرفه الاشعه

و ساعدت فيروز فرید على التمدد

انتهى عمل الاشعه و رجع فرید و فيروز الى ا

لغرفه و كان على وجهها علامات الشرود افاف

ت فيروز على لمسها يد فرید على يدها

فيروز : ايه يا فرید

فرید : اتكلمى يا روزى قولى كل الى جواكى

فيروز بدموع : حنيت ليها يا فرید اصدمت لم

ا عرفت انها اتجوزت

فرید : ابدأ و اللهى انا اصدمت انها اتجوزت بـ

عد العده كده و اكنها ما صدقت

فيروز : طيب ما انتا اتجوزتنى

فرید : انا اتجوزتك عشان بحبك و كمان ده ل
سه كتب كتاب بس انا عندي استعداد احوله
لجواز عادى

فیروز : اتلم یا فرید

فرید : و بعدین انتی لاحظتی الصدمه و ملا
حظتیش الكلام الی علی الخلفه

فیروز : لاحظت بس مفهمتش حاجه

فرید : طیب لو انا مش بخلف هتسبینی

فیروز : لا طبعا الخلفه ديه باید ربنا

انشرح قلب فرید من کلمتها البسیطه

فرید : اطمینی یا روزی انا صاح سلیم و المو
ضوع انه..... حکى لها الموضوع

فیروز : ايه الست المتخلفه ديه ما تفهم

فرید : هـنقول ایه بقا سبک بقا من السیره ا
لغم دیه لازم تعرفی انی بحبک و بموت فیکى

فیروز : طیب

فرید : ایه یا بنتى البرود ده قولیلى و انا کما

ن حتى

فیروز : و انا کمان بحبک

دخـل شریف فى هذا الوقت : ایه یا عصافیرا

لحب

فرید : و انتا مالک یا بارد

شریف : ماشى یا سیدى عالموم الاشعه
طلعت و هنبء اول جلسه فى العلاج الطبيع

ى انهارده

فرید : انهارده لیه کده

شريف : ايه انتا مش عايز تخف و تتجوز و لا

ايه

فريد : لا اذا كان على الجواز فيلا نبداً

ضحك شريف و ابتسمت فيروز بخجل

شريف : طيب يا سيدى انا هروح ابليج الدكتور

ر بحالتك و هخليه يجيلك الاوضه

فريد : طيب

ذهب شريف الى الدكتور و اخبره بحاله فريد

و اخبره عن رقم الغرفه

ذهب الدكتور و طرق على الباب فسمح له فـ

ريد بالدخول

الدكتور : صباح الخير ايه ده يا ريم هو انتى الـ

ى ماسكه الحاله كويس انا عارف انى برتاح مـ

عاكى

فريد بغيره : جرى ايه يا دكتور ديه المدام و
هى سابت الشغل خلاص ممكن نخلص و
نبدأ بقا

الدكتور : احم طيب شوف يا استاذ فريد اهم
حاجه اصرارك يعنى ممكن نخلص الكورس
فى ٥ شهور او ٣ شهور ده بقا بمزاحك

فريد : تمام يلا نبدأ

شرح له الطبيب بعض الخطوات الازمه و سد
اعده على فعلها لكن تألم فريد كثيرا

الدكتور : معلىش عشان ديه اول جلسه

هز فريد راسه بالموافقه

استمرت الجلسة لمده ساعه و نصف و

استهلكت قوه فريد باكملها

الدكتور: لا عظيم جدا كده الجلسة خلصت و

اشوف حضرتك الجلسة الجايه

فريد : تمام

خرج الطبيب و جرت فيروز على فريد و ملس

ت على شعره بحنان

فيروز : معلش يا حبيبي استحمل عشان تر

جع احسن من الاول

فريد : حاضر عشانك هستحمل اى حاجه

فيروز : ربنا يخليك ليا

مر شهران و نصف و انهى فريد معظم الجلا

سات و كان فريد استطاع المشى لكن ليس

لمده كبيره و ايضا بعكاز

بعد انتهاء الجلسة كان فريد يجلس على الس

ريز و بائن على وجه الضيق

فیروز : مالک یا دودی

فرید : زهقان

ذهبت فیروز له و امسکت یده و ساعدته علـ

ی النهوض

فرید : هنروح فین اصبری هجیب العکاز

فیروز : لا هنمشی من غیره

فرید : ازی بس

فیروز : کدا خطوه خطوه

سار فرید برفق بمفرده کانت فرحتهم لا تقدر

بثمن

فیروز : شفت الموضوع سهل ازی

نظر لها فرید بفرحه ممزوجه بامتنان

فريد : انا بحبك قوى يا روزى مش عارف م

ن غيرك كنت عملت ايه

فيروز : و انا كمان بحبك

دخلت العائله فى هذه اللحظه ما ان رات سن

اء ولدها يمشى اطرقت زغروطه عاليه

فرح : مبروك يا ابيه

فريد : الله يبارك فيكى يا فروح

جلس الجميع بفرحه متجمعين حول سرير

فريد

فريد : عمى انا الحمد لله بقيت كويس م

ش هنحدد ميعاد الفرح

سعد : طيب يا بنى و انتو هتتجوزه فين

فريد : فى شقيتى طبعاً

سعد : شقتك الى كنت متجوز فيها

نظرت له فيروز بحزن ايرها قليله لكى تسك
ن فى شفته القديمه لكن تفجاءت
حين قال

فريد : ياعمى ازى بس انا هطربقها هنغيرك
ل حاجه و العفش كله هيبقى جديد و الديك
ورات كمان ها نحدد بقا ميعاد الفرخ

شريف : طيب يا روز انتى ايه رايك

فيروز : و اللهى الى تشوفه

فريد : تمام اول الشهر

سعد : خلاص يا ولاد الف مبروك شريف و
فادى يرتبو كل حاجه و انتى يا حبيبته ابوكى ا
نزلى هاتى جهازك كله

اطرقت سناء زغروطه عاليه : الف

مبروك يا حبايى

مر هذا الشهر و خلاله تقابل فريد و فيروز م
ع مهندس ديكور و تغيرت الشقه تماما و
اخترت الاثاث الراقى

اتى يوم الزفاف و

الجميع منشغل بالتحضيرات و لبست
فيروز الفستان و بات فيه كحوريه من
السماء و لبس فريد بدلته وبقى متائق
للغايه و سناء لا تتوقف عن قراءه القران و
الدعاء لهم و سعد شديد
الفرح كانت فيروز منتظره فريد بتوترن الها
تف

فيروز: فرح الحقنى فريد بيرن خودى ردى
فرح بغيظ : ما طبيعى يتصل عشان يحي
ياخذك وتنزله ثم ردت على فريد:الو
يا فريد ... اه خلصنا ... طيبباى ثم
التفتت الى فيروز: فريد طالع هو و عمى

فيروز بتوتر :ايه طالعہ طيب انا شكلى حلو
الطرحه حلوه والميك..

ملك : بس كفايه توتر انتى زى القمر
اهوه فريد بيخبط انا هروح افتحلهم

ملك : تعالى يا فريد

دخل فريد بخطوات واثقه و انبهر بجمال فير

وز بالفستان الابيض

تقدم فريد منها و مد لها ذراعه قائلا

: زى القمر حور من الجنه

ابتسمت فيروز بخجل نزل الاثنان وسط فرح

ه الجميع و دخلا وسط الاحتفالات

والاستعراضات

وتنوعت فقرات الحفل و رقص الجميع

بفرحه وعند انتهاء

الحفل ذهبوا الى شقتهم جلست فيروز على
السريـر بخجل اشفق عليها فريد

فريد : انا هغير في الصاله و انتى غيرى و اخر
جى عشان نصلى

فيروز : طيب

خرج فريد و ابدل ملابسه و خرجت له فيروز
بعد نصف ساعه

فريد : لسه بدرى

فيروز : معلش يلا نصلى

صلى فريد بها و قرأ القران بصوته العذب و ا
نهى الصلاه و وضع يده و قرأ الدعاء

فريد : الف مبروك يا عمرى انا حلى حياى ا
تحقق

فیروز : اللہ یبارک فیک ثم تثابت اها هموت

و انام

فرید : بجد تعالیٰ ننام

دخلو الى الغرفه و تمددوا على السرير احت

ضن فرید فیروز برفق +

فیروز : ایه یا فرید عایزه انام

فرید : هنام یا روحی بس عایزک فی موضوع

کده

قبل فرید فیروز قبله عمیقه بث فیها اشواق

ه و سکتت لغه الکلام و علت لغه العشق

والحب و اصبح العاشقان روح واحده

استیقظ فرید صباحا و اندهش

حین رای

.....

بارت طویل جدا اهو ملیان احداث فاضل
الخاتمه عایزه فوتس و کومنتس تفرحنی ء
شان انزلها بسرعه □

واصل قراءة الجزء التالي

النهايه الجزء الثانى

انتهى الحفل ذهبوا الى شقتهم جلست فير

وز على السرير بخجل اشفق عليها فريد

فريد : انا هغير فى الصاله و انتى غيرى و اخر

جى عشان نصلى

فيروز : طيب

خرج فريد و ابدل ملابسه و خرجت له فيروز

بعد نصف ساعه

فريد : لسه بدرى

فيروز : معلىش يلا نصلى

صلى فريد بها و قرأ القرآن بصوته العذب و ا
نهى الصلاه و وضع يده و قرأ الدعاء

فريد : الف مبروك يا عمرى انا حلى حياتى ا
تحقق

فيروز : الله يبارك فيك ثم تثابت اها هموت
و انام

فريد : بجد تعالى ننام

دخلو الى الغرفه و تمددوا على السرير احت
ضن فريد فيروز برفق

فيروز : ايه يا فريد عايزه انام

فريد : هنام يا روحى بس عايزك فى موضوع
كده

قبل فرید فیروز قبله عمیقہ بٹ فیہا اشواق
ہ و سکتت لغہ الکلام و علت لغہ العشق
والحب و اصبح العاشقان روح واحدہ

استیقظ فرید صباحا و اندھش حین رای ان
فیروز لیست بجانبہ قام فرید و خرج من الغ
رفہ و بحث عنہا و جدھا تقف فی المطبخ تح
ضر الافطار و ہی تغنی و قف فرید علی با
ب المطبخ یراقبھا التفت فیروز لتحضر الاط

باق

حین راتہ شہقت بخضہ

فیروز: حرام علیک یا فرید خضتنی

اقترب فرید منها و احتضنها: سلامتک من ا

لخضہ یا روحی

فیروز: و اللہی اوعی بقا عشان جعانہ

فرید : جعانه جعانه و لا ممکن ناچل الاکل ء

شان فیه حوار مهم جدا عایز اشرحولک

فیروز : لا انا جعانه اجل موضیعک دیه شویه

فرید : کده انتی الخسرانه

فیروز : طیب یلا خذ الطبق ده

فرید : اخترها فرید سعید الدین بیخرج الاطبا

ق

فیروز : مش عایز تساعدنی یا دودی اخس ء

لیک

قبلها فرید من شفתיها قبله صغیره : لا بجد ا

خس علیا انا اسف

فیروز : طیب یلا ناکل بقا انا جعانه

فرید بغیظ : طیب یاختی یلا ناکل

جلس الاثنان على المائدة لتناول الطعام كان
فريد يطعم فيروز و ينظر لها بحب ظاهر و ي
شاكسها بكلمات معسوله ليرى احمرار وجه
ها الذى يعشقه

فيروز : بس بقا يا فريد انا هقوم اشيل الاكل
فريد : بس ايه ده انا مستني الايام ديه بقالى
٢٠ سنه و يلا فعلا نشيل الاكل عشان نخلا
ص منه

قامت فيروز و ادخلت الاطباق و ساعدها و ر
ن جرس الباب فى هذا الوقت
فيروز : ايه ده مين

فريد : ده تلاقى العيله جت ادخلى الاوضه ظب
طى نفسك و انا هفتح

هزت فيروز راسها بالموافقه و دخلت على ال
غرفه لتغير ملابسها و وذهب فريد و فتح الب

اب دخلت سناء و هى تطلق الزغاريط قامت

سناء باحتضانه

سناء : الف مبروك يا حبيبي

فريد : الله يبارك فيكى يا امى

فادى و فرح : الف مبروووك يا ابيه

فريد : الله يبارك فيكو يا حبايبي

سعد : مبروك يا ابنى الف مبروك

فريد : الله يبارك فيك يا عمى

شريف : مبروك يا نسييييب

فريد : الله يبارك فيك يا ابو نسب ادخلوا يا

جماعه اتضفلوا

دخل الجميع و جلس فى الصالون قدم فريد ا

لشكولاته للجميع

زینه : انکل انا عایزه اتنین

فرید : خدی یا قلبی کله

ملك : هیا العروسه فین یا فرید

فرید : فی الاوضه یا ملك ادخلي لو عایزه

ملك : ماشی

دخلت ملك الى فيروز الغرفه

بعد ان سمحت لها احتضنت فيروز ملك فو

ران راتتها

ملك : ايه یا عروسه عامله ايه

فيروز : الحمد الله

ملك بنبره ذات مغزی : ها کله تمام

هزت فيروز راسها بالموافقه بخجل

ملك : طيب يلا نخرج بقا عمى عايز يشوفك

خرجت فيروز مع ملك و بائن على وجهها الخ
جل الشديد سلمت على الجميع و شد سعد
فيروز و اجلسها بجانبه و قام با حتضنها

سعد : وحشتيني يا بنتى

فيروز : و اتا كمان يا بابا اووى

ظل الجميع يجلس بموده و ظلت فيروز فى ا
حضان والدها

فريد : احم احم منور يا عمى

سعد : بنورك يا ابنى

فريد : بقولك يا عمى اتا هتفضل حاضن مر
اتى كده

سعد : نعم ديه بنتى ياض و لا نسيت و مم

كن اخدها معايا تانى

فرید : لا و علی ایہ و بس متنساش انہا کاز
ت بتعقد فی حضنی من و ہی صغیرہ
استمرت المشاکسه بین سعد و فرید مدہ و
الجميع یضحک علیہ
شریف : طیب یلا یا بابا عشان میعاد المس
تشفی

فرح : و احنا کمان یلا یا ماما

سناء : یلا یا بنتی

سلم الجميع علی العروسین و احتضن سع
د فیروز بشده و قبل راسها

سعد : سلام یا حبیبہ ابوکی الواد ده لو زعل
ک کلمینی

فرید : هتوحشنی یا عمی و اللہی

سعد : ماشی یا بکاش

رحل الجميع و بقى الاثنان بمفردهم شد فر
يد فيروز و جلست على رجله فى احضانه تفج
أت فيروز بفعلته

فيروز : ايه يا دودى مالك بس

فريد : زى ما قعدتى فى حضن ابوكى ٣ ساعا
ت عقابا بقا هتفضلى اليوم كله فى حضنى
اطلقت فيروز ضحكه عاليه فكان فريد مثل ا
لطفل الغاضب

فريد : اضحكى اضحكى كله هيطلع عليكى

فيروز : يا حبيبى انا عايزه افضل فى حضنك ب
اقى العمر مش باقى اليوم بحبك يا عمرى الجا

ى

فريد : و انا كمان يا قلبى بحبك قوى

مر اسبوع على العروسين بسعاده غامره
كان فرید يدلل فيروز بكل الطرق و يغرقها في
بحور العشق

فتح فرید باب الشقه وجد
فيروز تجلس امام التلفاز بملل

فرید : مالك يا روزى قاعده كده ليه

فيروز : زهقت اول مره تنزل و تسيبنى لوحده
ى و اتاخرت عليا

فرید : كنت بحضرك مفاجأه يا روحى

فيروز : بجد ايه هيا

فرید: المقابل الاول

اقتربت فيروز لتقبله على خده لكنه التف و ا
خذ شفيتها فى قبله عميقه

فيروز : قليل الادب ايه بقا المفجأه

اخرج فرید تذاکر للسفر

فرید : هنروح نعمل عمره یا روحی عشان ر

بنا یبارکلنا فی حیاتنا

فیروز : الله انا بحبك اوووی

فرید : بعد کده هنروح نقضی شهر عسلنا فی

الغردقه

فیروز : کده کتیر ربنا یخلیک لیا

فرید : و یدیمک نعمه فی حیاتنی ان شاء الله یر

لا نحضر الشنط

قام الاثنان بتحضیر الشنط و ناما قلیلا ثم قا

موا و نزلوا سلموا علی سناء و ثم ذهب الی ال

مطار بعد توصیات لهم انهی فرید الاجراءت

و جلسوا فی الطائره

فریدبحنان :مالک یا روزی

فیروز بخوف :انا اول مره اركب طائره

وخايفه اوووی

فرید : لا متخافيش هاتی ایدك و امسكى فیا

قولیلی یا روزی حسیتی بایه لما عرفتی انك

بنت عمی سعد

فیروز : فرحت جدا حسیت ان انا تايه اه بس

لیا سند و عزوه وکمان الاخ حاجه جميله شر

یف هیخاف علیا جدا

فرید بتملك : بس انتی بتاعتی مراتی خلاص

انا هبقا اخوکی و ابوکی وجوزك وکل حاجه

ثم اکمل بنبره خاصه وزودی علیهم

عشيقك

نظرت له فیروز بخجل

فرید لکی یخرجه من خجلها : علفکره احنا

طرنا خلاص فی الهواء

فيروز باندهاش :بجد

فريد: ايوه ما انتى اتكلمتى محستيش

فيروز : طيب

ذهبوا الى السعوديه و ادوه مناسك العمره و

قضوا وقت فى المدينه و زاروا قبر النبى صلى

الله عليه و سلم

و تمنوا ان تكون حياتهم سعيده و يرزقهم ال

له بالذريه الصالحه

و غادروه الى الغردقه وقضوا شهر غسلهم و

لم يعكر صفوهم شى والتقطوه الكثير من ال

صور

كان فريد يغرق فيروز فى بحور العشق

رجع الاثنان الى القاهره و استقبلتهم سناء بت

رحاب شديد

سناء : وحشتينا يا ولاد اتبسطوه

فیروز : اه الحمد لله يا ماما عامله ايه

سنا : کویسه یا بنتی اطلعوه غیروه الهدوم

و انزلوه اتغده معانا

فرید : حاضر یا ست الكل

صعد الاثنان و ابدلوا ملابسهم

فرید : روحی انا هروح اشوف الشغل عامل ا

یه و ساعه و هرجع

فیروز : فرید خدنی معاك عشان خاطرى نف

سى اشوف مكان شغلك

فرید : ازى بس يا فيروز

فیروز : بالله عليك خدنی معاك

فرید : طيب يلا

نزل الاثنان و ابلغوه سنا و ذهبوا و لكن فى ا

لطريق فرغ الكوتش

فیروز : ایه وقفت لیه

فرید : مفیش فرده الکوتش فضیت هملاها
خلیکی فی العربیه متنزلیش

فیروز : حاضر

نزل فرید و ابلغ احد العاملین بالورشه بطلبه
و خرج عامل دقق فرید فی وجه العامل و ج
ده سائق السیاره الذی صدمه تفجأ فرید بهذ
ا اقترب منه بهدوء

فرید : اسمک ایه یا ریس

العامل : سید یا باشا و لو عایز ای حاجه اعم
لهالك

فرید : لیک فی سواقه النقل اصل عندی ب
ضاعه عاوز انقلها

سید : اه یا باشا دیه لعبتی بس العربیه بتاع
تی عملت بیها حادثه

تاکد فرید فی هذا الوقت انه هو نفس السائق
الذی صدمه

فرید : طیب هات رقمک یا سید عشان لو عا
وزتک

سید : یا باشا الطلافون (التیلفون) بتاعی با
ظ ممکن اکتبک العنوان

فرید : طیب یا سید

کتب له سید عنوانه و اعطها لفرید : ای مص
لحه یا باشا ابعثلی ای حد و انا هجیلک فور
یره

هز فرید راسه بالموافقه و اعطه النقود و رک
ب السیاره و جد لون فیروز شاحب

فرید : مالک یا فیروز

فیروز : انا عایزه امشی

ادار فرید المحرك و ابتعد عن الورشه

فرید : مالک یا حبیبتی

فیروز : الی کنت واقف معاها ده سید الی کن
ت عایشه معاها علی انه جوز امی انا بکره او
وی ملکش دعوه بیه یا فرید عشان خاطری

+

فرید : ازی بس ده کده التار بقا اتین

توجه فرید الی القسم و دخل الی رئیس الم
باحث ابلغه فرید ما حدث و عن الحادثه و اء
طی فرید العنوان له

رئیس المباحث : تمام جدا احنا هنبعت نجیب
ه و نحقق معاها و هنجیب حقه ان شاء الله

فريد : ان شاء الله يا فندم شكرا لحضرتك

رئيس المباحث: متشكرنيش ده واجبي

خرج الاثنان من المكتب و كانت فيروز شا
به و تشعر بالدوار امسكت ذراع فريد التف ا
ليها وجدها سقطت مغشيا عليها في احضانه

فريد : فيروززز

.....

بارت طويل اهو عايزه كومنتس

و فوتس كتير عشان انزل الخاتمه

واصل قراءة الجزء التالي

الخاتمة

توجه فريد الى القسم و دخل الى رئيس الم
باحث ابلغه فريد ما حدث و عن الحادثه و اء
طى فريد العنوان له

رئيس المباحث : تمام جدا احنا هنبعت نجيب
ه و نحقق معاه و هنجيب حقك ان شاء الله
فريد : ان شاء الله يا فندم شكرا لحضرتك

رئيس المباحث: متشكرنيش ده واجبي

خرج الاثنان من المكتب و كانت فيروز شاه
به و تشعر بالدوار امسكت ذراع فريد التف ا
ليها وجدها سقطت مغشيا عليها في احضانه

فريد : فيروززز

حملها فريد بلهفه و جرى بيها على السياره و
ذهب على المستشفى

فريد : دكتووور بسرعه

نقل الممرضين فيروز الى غرفه الطبيه و كا
ن فريد يقف في الخارج بتوتر شديد خرجت ا
لطبيبه

فريد : ها يا دكتوره مالها

الطبيبه : حضرتك جوزها

فريد : اها هي كويسه

الطبيبه : هى واضح انها مكلتش من الصبح
و الضغط واطى عشان كده اغمى عليها انا
علقتلها محاليل

و كمان اخذت عينه دم عشان التحليل

فرید : شكرا يا دكتورہ ممكن ادخلها

الطبيبه : اها طبعا افضل

دخل فرید لها كانت فيروز بائن عليها التعب

امسك فرید يدها و قبلها

فرید : متعرفيش انتى خوفتيني عليكى از
ى انهارده فوقى بقا انا حسيت ان روحى بترو
ح منى اما وقعتى اوعى تسببى يا روزى ل
سه قدامنا حجات كتير اوووى عايزين نعمله

|

فاقت فيروز و سمعت حديث فرید باكملة

ضغطت فيروز على يد فرید

فیروز : انا قاعده على قلبك و عمرى ما هسي

بك يا دودى

فرید : فوقتی یا روزی اخیرا و قفتی قلبی

فیروز : سلامت قلبك یا روحی انا اسفه

طرقت الطیبه باب الغرفه و دخلت و كانت

ممسكه بیدها التحاليل

فرید : ها یا دكتوره التحاليل فيها ايه

الطیبه : انا عايزكوا تمسكوا اعصابكوا

فیروز : التحاليل فيها ايه یا دكتوره ارجوكى

الطیبه : حضرتك حامل فى شهر و نصف

نظر الاثنان الى بعضهم غير مصدقين ما قيل

سجد فرید و حمد ربه اما فیروز فكانت تب

كى بسعاده و تشكر ربها ابتسمت الطیبه ع

لى رد فعلهم

الطبيبه : انا هكتبلك على مثبت عشان الحم
ل يثبت ان شاء الله و نهتم بالاكل شويه و ال
فيتامينات و نقلل الحركه جدا على قد ما نق
در

فريد : احنا هنعمل كل الى انتى قولتى عليه
يا دكتوره

فيروز : شكرا على تعبك

الطبيبه : ده واحبى اشوف حضرتك بعد اس
بوعان

خرج الاثنان و الابتسامه تشق و وجههم و رك
بوا السياره و ابلغ فريد سعد انهم رجعوا من
السفر و ان ياتى لهم هو و الجميع و لم يبلغ
هم بحمل فيروز و صلوا الى المنزل و جاءت
فيروز لتصعد لكن حملها فريد

فيروز : ايه يا فريد نزلنى

فرید : لا یا روزی انتی من انهارده مش هتم

شی خطوه واحده

فیروز : یسلام نزلی طیب عشان تعرف تفتح

الباب

فرید : عندك حق

انزلها فرید و فتح الباب و دخلا الى المنزل

سنا : ايه يا ولا اتاخرتوا ليه

فرید : اما تعرفی هطیری من الفرح

فرح : ايه يا ابیه انا عایز افرح

فرید : حضری الغذا بس عشان عمی زمانه

جای وهقولکوا مع بعض

سنا : ماشی یا ابن بطنی قومی یا فرح نح

ضر الغذا

قام الاثنان لتحضير الغداء

فريد : قومی ندخل اوضتی وحشتنی

قام الاثنان و دخلا غرفه فريد

فريد : الاوضه وحشتنی جدا

تعرفی الاوضه ديه فيها احلا ذكریتنا حیاتنا و ا
نتی صغیره كنتی تسيبي الكل و تدخلی تلح
بی جنبی و كمان فتره حبنا السرى كانت هنا

فيروز : انا بحبك اووى

فريد : و انا كمان يا عمرى ربنا يديمك نعمه
فى حياتى

طرقت فرح الباب فى هذا الوقت تبلغهم ان ا

لغذاء جاهز

خرجوا الى الصاله

وصل سعد و اسرته فى هذا الوقت رحب الج
ميع ببعضهم و احتضن سعد ابنته بشوق ج

ارف

التف الجميع حول سفره الطعام المليئه با
شهى المأكولات تناول الجميع طعامه و اه
تم فرید بطعام فیروز کثیرا
لم یخلو الطعام من مزاح فادی

انهی الجميع طعامه و جلسوا منتظرین كلام
امسك فرید ید فیروز : فیروز حامل و لی الع
هد جای

اطلقت سناء زغروطه عالیه و قام سعد و ا
حتضن ابنته و امتلئت عینیة بالدموع

سناء : الف مبروك یا ولاد انتی من انهارده یا
فیروز متعملیش ای حاجه

سعد : تعالی اقعدی معایا یا بنتی و انا هعم
لك كل حاجه

فیروز : ربنا یخلیک لیا یا بابا

قضى الجميع وقت ممتع سعداء بهذا الخبر
ر السعيد الذى فرح الجميع من اجله غادر
سعد بعد ان اوصى ابنته ان تتصل بيه فورا
ان احتاجت شى

نام الجميع فى هذا اليوم بقلوب فرحه

فى اليوم التالى هجمت فرقه متخصصه على ب
يت سيد و قبضوه عليه و وجدوه هناك بع
ض المخدرات و الخمر و صارت القضيه اثنا

ن

سعد فريد و فيروز بهذا الخبر كثيرا

مرت الايام بسعاده لم يعكر صفوها سوى ه
رمونات الحمل فاحيانا تبكى بشده فيروز عل
ى فليم كرتون و يجلس فريد يواسيها بصبر
و مره اخرى تضحك على اشياء غريبه
و مره اخره تصر ان ينزل يشتري لها شكولا
ته الفجر و مره اخرى تريد بيتزا

و ياتى بها ثم تنفر و لكن كان فريد يتذمر و ل

كن بداخله سعيد

مرت ٥ اشهر على هذا الحال و هو معرفه نو

ع الجنين

استقلت فيروز على السرير ببطنها المنتفخه

و تمسك يد فريد بشده

وضعت الطبيه الجل ثم وضعت

الجهاز

الطبيبه : بسم الله ما شاء الله حضرتك حام

ل فى تؤام يا مدام فيروز

فيروز : تؤام !!!

فريد : متاكده يا دكتوره

الطبيبه : اهوه يا فندم

فيروز : ممكن نعرف نوعهم

الطبيبه : اها طبعا بصى ده ولد اهوہ ديه را
سه و ديه رجله و التانى بنت ما شاء الله و لد
و بنت يا مدام الف مبروك اتفضلى قومى
خرجت الطبيبه ساعد فريد فيروز ان تقوم و
عدلت ملابسها و خرجوا الى الطبيبه

الطبيبه : تمام يا مدام هناخد الحديد و ياري
ت ناكل خضار و فاكهه كتير

فريد : تمام شكرا يا دكتورہ

خرج الاثنان سعداء جدا من عند الطبيبه و ر
كبا السياره

فريد : انا فرحان اووى يا فيروز ربنا يحفظكوا
ليا

فيروز : و انا كمان تؤام ديه امنيه حياتى و ربنا
حققها

فريد : الحمد لله

وصلا الى البيت و صعدا الى المنزل و ابلغا س

ناء الذى فرحت كثيرا بهذا الخبر و اصرت عا

ى ان تبقى فيروز باقى شهورها لديها

فرح : عايزين ننزل نشتري هدموم للبيبهات

فيروز : فعلا

فريد : خلاص بكره اخذك المول و تشتري ك

ل الى عايزه

فى هذا الحين رن هاتف فريد و كلن الظابط و

ابلغه ان تم الحكم على سيد ب ١٥ عام شك

ره فريد و اغلق معه الهاتف

فريد : سيد خد ١٥ سنه

سنا : يلا يستاهل

فيروز : اهوه خذ جزاءه

انتهى اليوم على خير و فى اليوم التالى اصطح
بهم فريد الى المول
و كانا يختاران الاشياء بفرحه
و ذهبوا ليحاسبوا ووجده الكاشير هى شير
ى و حاسبوه بصدمه و خرجوا و ذهبت شير
ى خلفهم

شيرى : فريد فريد ثوانى

فريد : نعم خير

شيرى : انا عايزاك تسامحنى و انا خذت عقا
بى الى كنت متجوزاه طلع نصاب و اخذ و رثى
من بابا الله يرحمه

فريد : ايه هو ابوكى مات

شيرى : اه بابا مات سامحنى يا فريد
انا مكنتش مقدره النعمه الى انا فيها

فرح : طيب البقاء الله يا شيري معلى احنا

مستعجلين و رانا مشاوير كثير

شيري : احم اها عن اذنكو عشان هرجع شغ

لى

غادرت شيري و كان الوجوم هو المسيطر ء

لى وجه فيروز

فريد : ها عايزين تروحوا فين

فيروز : انا عايزه اروح انا تعبت

فرح : طيب خلاص يلا نروح

رجع الجميع الى المنزل و لاحظ فريد ان فير

وز صامته طوال الطريق و فرح هى من تتح

دث و سعدت فيروز الى شقتهم فتح فريد ا

لباب اندفعت الى غرفه نومهم

فريد : انا عايز اعرف مالك بقا

نظرت له فيروز بانفعال و عيناها مليئه بالدم
وع اقترب فريد و جلس امامها و امسك يده

|

فريد : مالك بس يا حبيبتى

فيروز : شوفتها و هى ندمت على حياتها معا
ك الى ضيعتها و انتا طبعا هتحن ليها و هتر
جعها و انا اطلع الشريده الى فرقت بين الرج
ل و مراته

فريد : لا طبعا يا روزى الكلام ده عمره ما يح
صل هى ندمت بقا على حياتنا منندمتش ده
شى ميخصنيش لكن ارجعها ليا ليه و انا م
عايا حب حياتى انا لا يكمن ارجعها و عمرى ما
هنسى انها سبيتنى فى عز محنتى انا بعشق
ك ياروزى

و انا وصلت لمرحله فى مشاعرى عمرى ما و

صلتلها

اوعدینی نقفل بقا الموضوع ده و تفكریش

فیه تانی و نفكر بقا فی ولادنا

فیروز : اوعدك

مرت الاسایع و

الشهور استیقظ فرید علی صراخ و ضرب فی

روز له

فرید : ایه فیه ایه

فیروز : اه اه اه انا بولد یا فرید

فرید : ایه بتولد ی ازی

فیروز : بولد اتحرك اه اه

تحرك فرید فی الغرفه بتوتر و البسها اسداله

ا و اخذ المفاتیح و سط صراخ فیروز حملها

فرید و نزل مسرعا ركب السیاره وصلوا الم

ستشفى بعد و قت لیس بقلیل و سط صرا

خ فيروز

جى عليه الممرضين و ابلغه الطبيه
دخلت فيروز العمليات و قف بالخارج متوتر
كان شريف يمر على المرضى و راى فريد
بملاسه المنزلي

شريف : ايه الى حصل

فريد : فيروز بتولد سامع صريخها

شريف : طيب اهدى

فريد : كلمهم عشان انا مبلغتش حد خالص

هز شريف راسه بالموافقه و ابلغ الجميع ان

فيروز تلد

خرجت الممرضه ذهب اليها فريد

فريد : هى عامله ايه

الممرضه : المدام عايزه حضرتك

فرید : خلاص هدخلها

تعقم فرید و لبس القفزات و غطاء الراس و
دخل لها و جدها تتألم و تصرخ بالطبيبه ان ت

ريحتها

امسك فرید يدها و قبلها

فرید : معلش استحملى شويه

فیروز : آه ه ه اوعى يا فرید لو مت تتجوز ع

ليا و تجيب لولادى مرات اب

فرید : هتقومى بالسلامه و احنا هنربيهم سو

|

الطبيبه : يلا يا مدام ساعدينى عشان اخرج ا

لراس

كتمت فیروز صراخها ثم اطلقها و عضت عا

ى يد فرید

فيروز و فريد معا : آه ه ه ه ه ه ه ه

الطبييه : مبروك ما جالكم

حملت الممرضه الطفلين و وضعتهم على ذ

راع فريد

الطبييه : تقدر تستنى بره و هنقل المدام لا

وضه عاديه

خرج فريد و هو يحمل الطفلين بحنان ابوى

و وجد العائله بالخارج كان اول من جرى عليه

ه سعد و سناء

حمل كل منهم طفل

سعد : بنتى عامله ايه

فريد : كويسه هين...

لم يكمل فريد كلامه خرجت فيروز على الس

رير الطبى نقلها الممرضين الى غرفه عاديه

مرت ساعه و الجميع يجلس حول الطفلين

سعداء بهم

فاقت فيروز بهذا الوقت و هتفت بصوت ض

عيف : ولادى

فريد : روزى حبيبتى انتى فوقتى

هزت فيروز راسها بضعف : الولاد

فريد : كويسين متخافيش

فيروز : عايزه اشوفهم

فريد : حاضر

ساعد فريد فيروز لتجلس نصف جالسه

احضر فرح و فادى الاطفال تناولهم فريد حم

لت فيروز واحد و فريد واحد

دمعت فيروز متأثره و قبلت طفلها بحنان

سعد : ها يا ولاد هتسموهم ايه

فیروز بسرعه : الولد تیم

فرید : و اشمعنا تیم یعنی

فیروز : عشان صحاب الاسم ده دایما بیكونوا

کیوت و انا ابنی هیطلع کیوت

فرید : ماشی یا روزی و انا مش هزعلک شر

فت یا استاذ تیم

فرح : ایبه ممکن انا اسمی البننت

فرید : طبعا یا حبیبتی هتسمیها ایبه

فرح : تیا و هتبقی حبیبه عمته

فرید : تیم و تیا حلوین ایبه رایک یا روزی

فیروز : حلوین جدا

سنا : ربنا یحفظهم

فادی : یلا یا جماعه سیلفی مع النونات

ضحك الجميع على كلام فادی و عدل الجمي
ع وضعيته ليظهر في الصور

فادی : يلا ١.....٢.....٣

التقطت الصورة و كان الجميع ظاهر عليه ال
فرحه و فريد يضم فيروز و اولاده بعشق ظاه
ر للكل و سناء تنظر لفرحه ابنها بسعاده و
سعد يبتسم لابتسامه فيروز و شريف يقبل
ملك بسرعه و هي تنظر له بتفاجأ و فرح تح
ضن ذارع تؤامها

و تمت بحمد الله ﷻ

.....

الروايه خلصت هتوحشوني جداا جدااا عايزه
ارثكم اذا كانت حلوه ولا وحشه
وايه اكثر شخصيه حبتوها و ايه اكثر
شخصيه كرهتوها و هتوحشكوا الروايه و لا لا

و عارفه انكوا استحملتوني كتيير في التاخير و
بشكر كل الناس الى شجعوني و اخر طلب
عايزه كومنتس كتيير بقا
تفرحني قبل الثانويه العامه و داعوتكم ليا

